

ይለናል። በዚህን ጊዜ ማጥረምረም እንጀምራለን። ማጥረምረም ማለት የእግዚአብሔርን ቸርነት አለማየት ማለት ነው። በመሠረቱ እኛ ብዙ የተቸረን ነን፤ ሆኖም የጎደለብንን ነገር ስናስብ ግን በተቸረን ነገር ላይ ግርዶሽ ይፈጠራል፤ ሆኖ ይብሰናል። ይህን እንጂ ካስተዋልነው ማንኛውም እኛ ዘንድ ያለው ነገር እግዚአብሔር የሰጠን እንጂ የእኛ አይደለም። እጃችን፣ እግራችን ሁለንተናችን ከእርሱ የተቀበልነው ነው። የእግዚአብሔር ቃል አንተ የምትመካ ስለ ምንድን ነው? ያልተቀበልከው ምን አለ? የተቀበልክ ከሆነስ እንዳልተቀበልህ የምትመካ ለምንድን ነው? ይላል (1ቆሮ 4፡7) ብዙ ጊዜ ነገሮች የእኛ ሲሆኑ ጠባቂዎች እንሆናለን። ነገር ግን የእርሱ እንደ ሆነ ዐውቀን ጥበቃችንን ስንተው እርሱ ያለንን ነገር የንብረቶቻችን ጠባቂ ይሆናል።

ለ) ሐሰትን ከእውነት ጋር በመደባለቅ

ሰይጣን እውነትን ከሐሰት ጋር በመደባለቅ ይቀርባል። ዘፍ ምዕራፍ 3 ላይ ስንመለከት «እባብም እግዚአብሔር አምላክ ከፈጠረው ከምድር አውሬ ሁሉ ይልቅ ተንኮለኛ ነበር። ሴቲቱ ንም በእውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዟልን? አላት። ሴቲቱም ለእ ባቡ አለችው በገነት ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን። ነገር ግን በገነቱ መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ እግዚአብሔር አለ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንኩትም። እባብም ለሴቲቱ አላት፤ ሞትን አትሞቱም ከእሷ በበላችሁ ቀን ዐይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካሙና ክፉውን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ» (ዘፍ3፡1-5)።

በዚህ ክፍል ውስጥ ሰይጣን ወደ ሴቲቱ ሲመጣ የተናገራት ነገር ሙሉ በሙሉ ሙልጭ (ሽምጥ) ውሸት አይደለም። ሞትን አትሞቱም ያለው ውሸት ሲሆን፤ እንደ እግዚአብሔር መልካሙንና

ክፉውን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ ያለው ግን እውነት ነው። ምክንያቱም በምዕራፍ 3፡22 ላይ እግዚአብሔር ራሱ «እነሆ አዳም መልካሙንና ክፉውን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ» ብሏል። እርሱ አዳምና ሔዋንን በሞት የነገሠባቸው አትሞቱም ብሎ ነው። ዛሬም ቢሆን አትሞቱም ብሎ በሰዎች ላይ በሞት ለመንገሥ ሞትን ደብቆ የምሥራች ብሎ የሚሰብክ ነው። እርሱ ሰው እስከሞተለትና ከሕይወት እስከተቋረጠለት ድረስ በምንም ዐይነት ዕውቀት ቢራቀቅ ጥጽዬ አይደለም።

በ2ቆሮ 2፡17 ላይ ጳውሎስ «የእግዚአብሔርን ቃል ቀላቅለው እንደሚሸቃቅጡት እንደ ብዙዎች አይደለንምና። በቅንነት ግን ከእግዚአብሔር እንደተላክን በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ ሆነን እንናገራለን።»

እዚህ ጋ ሰይጣን የእግዚአብሔርን ነገር ለማጨለም በሚሆን መልኩ ሲቀርብ ነው የምናየው። የመናፍቅ ትምህርት (Heresy) እንደዚሁ ውሸትን ከእውነት የሚደባልቅ ነው። መናፍቅ የሚባለው ከግዕዝ የመጣ ነው። ነፈቀ (ናፈቀ) ማለት ከፈለ ማለት ነው፤ ግማሹን እውነት ግማሹን ውሸት አደረገ ማለት ነው። ስልቱ በመደባለቅ ነው።

ብዙ ጊዜ እኛ የምንሳሳትበት ነገር ቀንጽል እውነት የሆነ ነገር ካየን ያችኑ ይዘን «ይህ እውነት አለ አይደለም እንዴ? ይኸ ካለ ታዲያ ምን ልትለው ነው?» በማለት እውነቱንም ሐሰቱንም አንድ ላይ ጠቅልለን እውነት አድርገን እንድንወስድ እንገፋፋለን። በዚህና በዚያ ምክንያት ውሸቱንም አግባብነቱን ለመውሰድ እንፈተናለን። ትንሽ ልክ የሆነ እንደ ምልክት ስናይ ሌላው ግን አጥፊ የሆነ የተሰወረ መርዝም ቢኖርበት በተለይም ለዐሳባችን፣ ለፍላጎታችን፣ ለጊዜው ሁኔታችን የሚመች ከመሰለን አጥፊ

ውንም አብረን የምንወስድ እንሆናለን።

የሰይጣን ዐላማ እውነትና ሐሰትን በመደባለቅና በተደባለቀው ውስጥ መልካም የሚመስለውን፣ ልክ የሚመስለውን ግን ልክ ያልሆነውን አብረን እንድናስተናግድ ነው። አይሆንም ላለማለት እጃችን፣ ዐላባችን፣ ልቡናችን እንዲታወር በጥጥታችን እንዲሸፈን በማድረግ በዚህ መልክ ይቀርባል።

ሐ) በማባበል ስልት (ገላ 5:7፤ ቈላ 2:4፤ ማቴ 4:8-9)

ቀደም ብለን ሰይጣን ሐሰትን ከእውነት ጋር በመደባለቅ በመሸቃቀጥ ስልት የእግዚአብሔርን መንግሥት መስፋፋትና የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንደሚያጠቃ ተመልክተናል። ከዚህ ጋር በማያያዝ ደግሞ በማባበል ስልት እንዴት እንደሚያስት እንመለከታለን። ማባበል ማለት መደለል ሰዎች የሚጓጉለትን በመስጠት ወይም እንደሚያገኙት ተስፋ በመስጠትና ከዚያም በኋላ ተገዥ እንዲሆኑ ማድረግ ማለት ነው። ልጆች በነበርንበት ጊዜ በሆነ ነገር ካለቀሰን ዝም እንድንል ቤተሰቦቻችን ብስኩት ወይም ከረሜላ እንገዛለን ብለው ያባብሉን ነበር። ወይም ደግሞ አንድ ቦታ ሊልኩን ሲፈልጉ እዚህ ቦታ ሂድልኝ ስትመጣ ይህንን አደርግልሃለሁ ይሉን ነበር። ልክ እንዲሁ ሰይጣንም በሥጋዊ ፍላጎቶቻችን ያባብላል። ለማባበልም ወደ እኛ ሲመጣ፤ ይድረስ ለሥጋ ፍላጎት፤ ይድረስ ለክብር ፍላጎት፤ ይድረስ ለጤና ፍላጎት እያለ ነው። ይህንን በማሳየት ወደ ራሱ መንገድ ያስገባል።

ለሰይጣን የማይታለሉ (የማይባበሉ) ዓለምን ወይም በዓለም ያለውን የማይራቡና የማይጠሙ ናቸው። ዓለምን የሚጠሙና የሚራቡ ግን ይታለላሉ (ይባበላሉ)፤ በወጥመዱም ውስጥ ይገባሉ። አስቀድመን እንዳልን የሚያስፈልጋቸውን ከእግዚአብሔር እንጂ ከዓለም የማይቃኙ ግን ከሰይጣን ማባበያ ያመልጣሉ። ሰይጣን

ሰዎችን የሚጠብላቸው ሥጋዊ ፍላጎታቸውን እንደ መጥበሻ እጆታ ተጠቅሞ ነው። እኛም ይህ ነገር እንዳይደርስብን ሥጋዊ ፍላጎቶቻችንን በመንፈሱ ኅይል እንቈጣጠር። ሰይጣን ጌታ ኢየሱስን የዓለምንም መንግሥታት ከነክብራቸው አሳይቶት ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ ብሎ ሲፈትነው የተጠቀመበት ስልት የማባበል ነው።

ሰይጣንን ድል የሚነሱት እስከ ሞት ድረስ እንኳ ለነፍሳቸው የማይሳሉ ናቸው (ራእ 12:10-11)። የሰይጣን መሣሪያው፤ በባርነት መግዣው የሞት ፍርሃት ነውና፤ ሞትን የናቁ የሚይዛቸውን ኅይል (ምድራዊ) ጠረማምሰው የሚወጡ ናቸው። ከነገ ወዲያ የሚሞት ሰው ነገ ቢሞት፤ ብርቁና ድንቁ ምንድን ነው? ከጊዜ ተራምዶ በጊዜ ውስጥ ያለውን ሁኔታ እዚህ ሆኖ ማየት የሚችልና ለአንድ ቀን ተጨማሪ ዕድሜ የማይታለል ሰው ሰይጣንን ድል ይነሣል። ከዚህ ይልቅ ነፍሱን ጣዖት የሚያደርግ ግን ድል ይደረጋል፤ ይሸነፋል (ዕብ 2:14-15)። ሰይጣን ነፍሱን ጣዖት ያደረገን ሰው አይፈራም። ለምድራዊ ነገር የሚጓጉና የሚሸነፉትንም ይገዛቸዋል፤ እስከ ሞት ድረስ እንኳ ለነፍሳቸው የማይሳሉት ግን ታሪክ ይለውጣሉ።

መ) መልካም ስም በመስየም ስልት (2ቆሮ 11:4፤ ዘፀ 32:3-7፤ 2ዜና 18:23፤ ራእ2:2:9፤ 3:9)

ወላጆቻችን፤ "መልክ ጥፋን በስም ይደግፉ" እንዲሉ ሰይጣንም ከማሳቻ ስልቶቹ ውስጥ አንዱ መልካም ስም በመስጠት ስልት ነው። እርሱ ሰዎችን ለማሳት በእግዚአብሔርና በእኛ ዘንድ ዐይነተኛ ስፍራ የምንሰጣቸውን የነገሮችን ስያሜ ይጠቀምባቸዋል። ከእነዚህም ውስጥ ጥቂቶቹ ኢየሱስ፤ ወንጌል፤ መንፈስ ቅዱስ፤ ክርስቶስ፤ ሐዋርያት፤ ቤተ ክርስቲያን፤ የእግዚአብሔር ማኅበርና የእግዚአብሔር በዓል የሚሉት ናቸው። እነዚህን ነገሮች

ወስዶ በሐሰት አሠራሩ ላይ በመለጠፍ የተለጠፈበትን እንድንቀበል ያደርጋል። በመጨረሻ ላይ ግን ውስጡ ተከፍቶ ሲታይ ልዩ ኢየሱስ፣ ልዩ መንፈስ፣ ልዩ ወንጌል፣ ልዩ ሐዋርያ የሚል ይሆናል።

ሰይጣን ክርስቶስ፣ ኢየሱስ ተብሎ እንዲሰበክ ያደርጋል። ውስጡ ተከፍቶ ሲታይ ግን በመስቀል ላይ የተሰቀለው እጆቹና እግሮቹ የተቸነከሩት የናዝሬት ኢየሱስ ወይም የተሰቀለው ክርስቶስ ሳይሆን፣ ልዩ ኢየሱስ፣ ልዩ ክርስቶስ ይሆናል (2ቆሮ 11፡4፤ ዮሐ 20፡24)። ይህም ብቻ አይደለም ሰዎችን ኅይል ኅይል ያስኛል። ነገር ግን ውስጡ ተከፍቶ ሲታይ ልዩ መንፈስ ወይም ኅይል ነው (2ቆሮ 11፡4)። ለእኛ ግን የተሰጠን መንፈስ የእውነት መንፈስ፣ የቅድስና መንፈስ ነው (ዮሐ 16፡13)። ይኸ መንፈስ ኅይልን ይሰጠናል። በተጨማሪም ኅይል ስላለው ከበሽታችን እንድንፈወስ፣ አጋንንቶችም ከሰው ሕይወት ለቀው እንዲወጡ ያደርጋል። ያለዚህ መንፈስ ቤተ ክርስቲያን አቅመቢብና ደካማ፣ ሕይወት አልባም ናት። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ኅይል ተገለጠ እየተባለ ኅጢአትና ዓለማዊነት ከናኘ፣ የክፉ ኅይል እንዳይሆን መመርመር ያስፈልጋል (1ተሰ5፡19)። ወንጌልንም በተመለከተ ልዩ ወንጌል እንዳይሰበክልን መጠንቀቅ ያስፈልገናል (2ቆሮ 11፡4፤ ገላ 1፡6)። ይህም ብቻ አይደለም ሐዋርያት ሳይሆኑ፣ ሐዋርያት ነን ባዮችንም በመሰየም (ራእ 2፡2) የእግዚአብሔርን መንግሥት መስፋፋት ይገታል፤ ዘማዊቷን ቤተ ክርስቲያን ያስፋፋል።

ሰይጣን የክርስቶስ አካል የሆነችውን ቤተ ክርስቲያንን ለመቋቋም ሐሰተኛ አሠራሮችን መልካም ስም በመስጠት እንደ ቫይረስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሳድራል። ብዙ ጊዜ በዚህ ቫይረስ የሚለከፉ ዓለማዊና ሥጋዊ መሻት ያላቸው ናቸው። እነዚህ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሰይጣን መሣሪያ ይሆናሉ።

ቫይረሳቸውንም የሚያሰራጩት ሁኔታ ሲመቻቸው ነው። እንደ ጳውሎስ በጸጋ የተሞላ ሰው ካለ ግን ሁኔታው እስኪመቻቸላቸው ያደባሉ። ግን እርሱ ዘወር ሲል ይፈላሉ፣ ይወጣሉ። ጳውሎስ ከኤፌሶን ከሄደ በኋላ የሆነው ይሄ ነው (ሐዋ 20፡29-30)። ይሁን እንጂ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ለዚህ ነገር እጅ አልሰጠችም ነበር። ምክንያቱም ጌታ ኢየሱስ ይቺን ቤተ ክርስቲያን ሲገመግም፡- ሐዋርያት ነን የሚሉትን መርምረህ ሐሰተኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው አውቃለሁ ብሏልና። ኤፌሶናውያኑን እውነትን ይዘዋል ይሁን እንጂ የቀደመውን ፍቅራቸውን ግን ጥለዋል። ጌታ ግን የፈለገው እውነትን ከፍቅር ጋር እንዲይዙ ስለ ነበር ንስሐ ግቡ አላቸው።

ሐኪሞች በሰውነታችን ውስጥ ለበሽታ የሚዳርጉ ብዙ ቫይረሶች እንዳሉ ይናገራሉ። ሆኖም እኛን ለመጣል ግን ወቅት ይጠብቃሉ፤ በቂ እና የተመጣጠነ ምግብ ሳንወስድ ስንቀርና ሰውነታችን ሲደክም የዚያን ጊዜ ይነሡና ይሰለጥኑብናል፤ ይሁን እንጂ ሰውነታችን ጤነኛ በሚሆንበት ጊዜ ግን ዐቅም አይኖራቸውም፤ በቤተ ክርስቲያንም እንዲሁ ነው። ቤተ ክርስቲያን በቃሉ እውነት፣ በሰሙ ሥልጣንና በመንፈስ ቅዱስ ኅይል ስትመራ ሰይጣን ኅይል አይኖረውም። ነገር ግን ከዚህ ሽርትቴ ተብሎ መድረኩን የሥጋ ነገር ሲቈጣጠረው በተጨማሪም በበደለን ወንድማችን ላይ ባለን ጥላቻ ልባችን ተመርዞ ይቅርታ ስናጣ፣ የዚያን ጊዜ ዲያቢሎስ ኅይል ያገኛል (ኤፌ 4፡26)።

በዘፀ 32፡1-7 ባለው ክፍል ላይ ስንመለከት የእግዚአብሔር ሥራ ለጣዖት ሲሰጥ እናያለን። ይህ ነገር ሲሆን ሙሴ የእግዚአብሔር ሕግ የተጻፈበትን ጽላት ሊያመጣ ወደ ተራራው ወጥቶ ነበር። በዚህን ጊዜ ሕዝቡ ወደ አሮን መጥተው «ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ሰው ምን እንደ ሆነ አናውቅምና ተነሥተህ በፊታችን የሚሄዱ አማልክት ሥራልን አሉት።» አሮንም ለጥያቄያቸው

ምላሽ ለመስጠት በጀርዎቻቸው ያሉትን የወርቅ ቀለቦች ሰብስበው እንዲያመጡለት ጠየቀ። ሲያመጡለትም የወርቅ ጥጃ ሠራላቸው። አሮንም ጥጃውን ባየው ጊዜ መሠዊያን በፊቱ ሠራ፤ በመጨረሻም ነገ የእግዚአብሔር በዓል ነው ሲል ዐወጀ። በነጋውም ማልደው ተነሥተው የሚቃጠል መሥዋዕት ሠጧ፤ የደህንነትም መሥዋዕት አቀረቡ። ሕዝቡም ሊበሉና ሊጠጡ ተቀመጡ፤ ሊዘፍኑም ተነሡ። በዚህ ቦታ የቀረበው መሥዋዕት ለእግዚአብሔር የሚቀርበው መሥዋዕት ዐይነት ይሁን እንጂ፤ እንደ አውነቱ ግን የቀረበው የእግዚአብሔርን ቦታ ለያዘ ለጥጃ ጣዖት ነበር። በዚህ መሀል አንዱ ተነሥቶ በውኑ ይኸ የእግዚአብሔር በዓል ነውን? ተነሡ ንስሐ ግቡ ቢል ወዮለት። ምክንያቱም ዘፈኑና ጭፈረው፣ መብሉና መጠጡ፣ ለሥጋ የሚመቸው ነገር ሁሉ ሊበላሽ ነው። እግዚአብሔር ግን ለሙሴ «ከግብፅ ምድር ያወጣኸው ሕዝብህ ንጢአት ሠርተዋል፤ ሂድ ውረድ ካዘዘኝቸው መንገድ ፈጥነው ፈቀቅ አሉ፤ ቀልጦ የተሠራ የጥጃ ምስል ለራሳቸው አደረጉ፤ ሰገዱለትም እስራኤል ሆይ እነዚህ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ ናቸው አሉ» ሲል ተናገረ። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች አሜን ብለው በቀላሉ እንዲቀበሉት፣ የጣዖት ሰዓልን፣ መልካም ስም በመስጠት የእግዚአብሔር በዓል ነው ለማለት ይቻላል። በዚህ ቦታ ላይ አደናጋሪውና አደገኛው ነገር በምስባኩ (በመድረኩ) ላይ ታላቁ ካህን አሮን መኖሩ ነው። ዋናው ሲስት ሕዝቡም በቀላሉ አብሮ ይስታል። አሮን እንደ ተቀበለው ንግፈነት ጥያቄያቸውን እንደሰማ ሃይ ማለት ሲገባው እንዲያውም ወርቃቸውን ሰጥተውት ጥጃውን እንዲሠራ አበረታታቸው። ዛሬም ቢሆን ሰይጣን እንዲህ ዐይነት ለአውነት ጸንተው የማይቆሙ፣ ለዝና የሚያድሩ፣ ጊዜያዊ መታጀብ የሚያሳሳቸው መሪዎችን ከጨለማው ጋር አመሳሰሎ በመሥራት ተጠቅሞ ያስትባቸዋል።

ሠ) በብርሃን መልአክ መልክ በመገለጥ ስልት

ብዙ ጊዜ በአስተሳሰባችን ሰይጣን ወደ እኛ የሚመጣው ጨለማ ለብሶ፣ ቀንዳምና ጥፍራም ሆኖ ይመስለናል። ነገር ግን እርሱ በተለይም ለማሳት እንደዚህ ሆኖ እንደሚመጣ መጽሐፍ ቅዱስ አይነግረንም። እርሱ እንደ ብርሃን መልአክ ራሱን ለውጦ ይቀርባል (2ቆሮ 11፡14) እርሱ ከሌሎች ፍጥረታት በተለየ ሁኔታ ማስተዋል እንዳለው በ2ቆሮ 11፡3 ተገልጿል እናያለን።

ቀደም ብለን ሰይጣን እኛ እንደምንገምተው ዐይነት መልክ እንደሌለው አንስተናል፤ እንዲያውም እርሱ ከመውደቁ በፊት ውብ እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ሕዝ 28፡12)። ከወደቀም በኋላ ቢሆን ሰዎችን ለማሳት ራሱን እንደ ብርሃን መልአክ እንደሚለውጥ በ2ቆሮ 12፡13-14 ባለው ክፍል ተጽፎ እናገኛለን። እርሱ ምንጊዜም ለማሳት ሲነሣ ራሱንና ሥራውን ከአውነተኛው ነገር ጋር ያመሳስላል። ከእግዚአብሔር ዘንድም ኩልል ያለ ቃል ከመጣና ያ ቃል ከተነገረ በሚቀጥለው ጊዜ በዚያ ቃል ላይ ይነሣል። አንዳንዴም ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስን ከፍቶ ሰባኪ ይሆናል። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 4፡1-11 ያለው ክፍል ነው።

ሰይጣን ኢየሱስን ወደ ቅድስት ከተማ ወስዶ በመቅደስ ጫፍ ላይ አቀሞ «መልአክቱን ስለ አንተ ያዘልሃል እግርህም ከቶ አይሰናከልም በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ወደ ታች ራስህን ወርውር» በማለት ሲቀርበው የብርሃን መልአክነትን ስልት ተጠቅሞ ነው። መንፈስ ቅዱስ ወደ ምድረ በዳ ወስዶት ሳለ፣ እርሱ ግን ከምድረ በዳ ወደ ቅድስት ከተማ መውሰዱ፣ ወደ ቤተ መቅደስ ጫፍ ላይ ማውጣቱና ቃሉን መጥቀሱ መልካም መንፈሳዊ አቋም እንዳለው የሚያስመስለው ነው። ይህም የሚያሳየን አንድን ጥቅስ ከአውደ ምንባቡ ዘንጥሎ

በማውጣት አጣሞ በመተርጉም የእግዚአብሔር ትእዛዝ እንድንጥስ ወይም እንድንስት የሚያደርግ መሆኑን ነው።

በማቴ 24፡24-25 "ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ሐሰተኛ ነቢያት ይነሣሉና፤ ቢቻል የተመረጡትን ለማሳት ሲሉ ታላላቅ ምልክቶችንና ታምራትን ያደርጋሉ። እነሆ አስቀድሜ ነግራችኋለሁ።" የመጨረሻው ዘመን አንዱ ምልክት የማሳት ሥራ እና አሠራር እየጉላና እያደገ ጎይልም እያገኘ መሄድ ነው።

እነዚህ የተመረጡ እንኳን ሊያመልጡ የሚችሉት በመጠንቀቅ ነው። ጌታ ኢየሱስ እዚህ ጋ ደግሞ አበክሮ ሲናገር «እነሆ አስቀድሜ ነገርኳችሁ እንግዳ አይሁንባችሁ። ስለዚህ ታምራት፣ ምልክት፣ ድንቅ ማየት ልክ እንዳልተጠበቀ ነገር አይሁንባችሁ ነው የሚለው።

በማቴ 7፡15-20 "በውስጣቸው ነጣቂ ተኩሎች ሆነው ሳሉ የበግ ለምድ ለብሰው መከላከላችሁ በመግባት ከሚያሸምቁ ሐሰተኛ ነቢያት ተጠንቀቁ። ከፍሬያቸው ታውቋቸዋል። ከእሾህ ቀጥቋጦ ወይን፣ ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማልን? እንዲሁም ጥሩ ዛፍ ሁሉ ጥሩ ፍሬ፣ መጥፎ ዛፍ ግን መጥፎ ፍሬ ያፈራል። ጥሩ ዛፍ መጥፎ ፍሬ፣ መጥፎም ዛፍ ጥሩ ፍሬ ማፍራት አይችልም። ጥሩ ፍሬ የማየፈራ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል፤ ወደ እሳትም ይጣላል። ስለዚህ ከፍሬአቸው ታውቋቸዋል።" ይላል። ይህ አይመቸንም። ወዲያው ብናውቅ ነው ደስ የሚለን እዛው በዛው ለማወቅ መናፍስትን የመለየት ጸጋ ይጠይቃል።

ሌላው የምናውቅበት መንገድ ግን ፍሬአቸውን በማየት ነው። ፍሬ ደግሞ ጊዜ ይጠይቃል። የአገልጋይን ሕይወት ማየት በጣም አስፈላጊ ነገር ነው። በሩቁ ብቻ ሳይሆን ጠጋ ብሎ ሕይወታቸውን መመልከት አስፈላጊ ነው። "ከእሾህ ቀጥቋጦ ወይን፣ ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማልን? እንዲሁም ጥሩ ዛፍ ሁሉ ጥሩ

ፍሬ፣ መጥፎ ዛፍ ግን መጥፎ ፍሬ ያፈራል" ቀጥሎ፤ 21 ላይ «በሰማይ ያለውን ያባቴን ፈቃድ ሳይፈጽም ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማይ አይገባም» ይላል።

እዚህ ዋና ነገር አድርጎ የሚያቀርበው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግን ነው። በጣም ዋና ነገርና ሊሰመርበት የሚገባ ነገር ነው። «የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት አይገባም» ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! ጌታ ጌታ ማለት ብዙ ሊሆን ይችላል። ብዙ 'ጌታ ሆኑ' ሊሰሙ፣ ሊደመጡ፣ ሊያስተጋቡ ይችላሉ። ነገር ግን ዋናው ነገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ ነው።

በሕይወታችን እግዚአብሔርን የሚነካው የሚዳስሰው ነገር ቁጥብ ነው። ብዙዎች መባ በሚጣልበት ቋት ሲጥሉ የጌታን ልብ የነካው ያች ሁለት ሳንቲም የጣለችው መበለት ናት። ብዙዎች ሲዳስሱት የጌታ ኢየሱስን ልብ ዐሳብ የያዘችው ያች ዐሥራ ሁለት ዓመት ደም ይፈሳት የነበረችው ሴት ናት። ብዙ 'ጌታ ሆኑ' ሊኖሩ ይችላሉ። ከዚያ ውስጥ ስንቱ ነው ወደ ጌታ ልብ የሚደርስ? በየዕለቱ በሕይወታችን ከምንለውስ ስንቱ ነው ጌታን የሚነካው?

"በዚያ ቀን ብዙዎች፣ ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን? በስምህ አጋንንት አላወጣንምን? በስምህን ብዙ ታምራት አላደረግንምን? ይሉኛል። በዚያ ጊዜ ከቶ አላወቅኋችሁም እናንተ ከፋዎች ከእኔ ራቀ! ብዬ በግልጽ እነግራችኋለሁ" (ማቴ 7፡22-23)።

ይህን እያለ ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው እንጂ የማያደርገው ለሕይወቱ ምንም ፋይዳ እንደሌለው ያስገነዝባል። ይኸ ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! ማምለጫ አይሆንም። በዚያን ቀን ጌታ ሆይ ይሉኛል። መግቢያ ማለፊያ አድርገው የሚያቀርቡት ማስረጃ

አድርገው የሚያቀርቡ አንዱ በስምህ ትንቢት አልተናገርንም? በስምህ አጋንንትን አላወጣንምን? በስምህ አንድ ሳይሆን ብዙ ታምራት አላደረግንምን? ይሉኛል። የዚያን ጊዜ ከቶ አላወቅኳችሁም እላቸዋለሁ ይላል።

አላውቃችሁም አይደለም። ቀደም ሲል ከኔ ጋር በነበራችሁ ጊዜ አውቃችሁ ነበር በኋላ ግን ወደ ኋላ ተንሸራትታችሁ እኔን ትታችሁ ሂዳችሁ የሚል አይደለም። ቃሉ የሚለው ፈፅሞ እኔ እናንተን አውቄአችሁ አላውቅም። በእንግሊዝኛው ላይ ከቶ አላወቅኳችሁም (I never knew you) ነው የሚለው። የኔ ምንጭ ነት የላችሁም። እኔ አልቀበላችሁም።

በጌታ ዘንድ ሁለት ዐይነት ስፍራ ማጣት አለ። አንዳንድ ጊዜ በመልካም ጀምሮ ወደ ስህተት መሄድና መለየት አለ። አንዳንዴ ደግሞ ገና ከምንጩ ያለምንም ግንኙነት ከጌታ የራቁ መሆን አለ። 'ከቶ አላወቅኳችሁም' ይሄ ከባድ አባባል ነው። እና ቃሉን ማክበር ፍሬ ማሳየትን ግድ የሚል ነው። ለኛም አንዳንዴ ግራ ያጋባናል። እንዴት ነው? እነኚህ አጋንንትን እንዳወጡ ታምራትን እንዳደረጉ ያስቁጠሩ ወይም የቁጠሩም ናቸው። ወይስ ራሳቸው ተታለዋል ወይ? እነዚህን ጥያቄዎች የሚያስነሳ ክፍል ነው።

ረ) ድንቅና ምልክትን በማድረግ ስልት

ሰይጣን የእግዚአብሔርን ሕዝብ አጭበርብሮ ከሚያስትባቸው መንገዶች አንዱ ድንቅና ምልክትን በማድረግ ስልት ነው። በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 24 እንደምንመለከተው ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀርበው "ንገረን፤ ይህ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድን ነው?" ብለው ሲጠይቁት እርሱ ምልክትም ማስጠንቀቂያም አድርጎ የሰጣቸው መልስ፤ "ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ። ብዙ ዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም

ያስታሉ" የሚለውን ብርቱ ማስጠንቀቂያ ነው። በዚህ ምዕራፍ በቀጥር 24-25 "ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ነቢያት ይነሣሉ ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ" የሚል ተጨማሪ ማስገንዘቢያ እናገኛለን።

እዚህ ላይ ጌታ ኢየሱስ እነዚህ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ነቢያቶች የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ ካለ በኋላ "እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ" ማለቱ የተመረጡት ጥንቃቄ ማድረግ እንዳለባቸው ለማስገንዘብ ነው። በተለይ በዚህ ክፍል "ተጠንቀቁ" የሚለው ቃል የሚያስገነዝብን ነገር ትንቢትም ሲነገር ሆነ ታምራትና ድንቅ ሲደረግ ምንጩ ማን ነው? ብለን እንድንጠይቅ ነው። በአንድ መንፈሳዊ ስብሰባ ላይ የትንቢት መነገር፣ የድንቅና የታምራት መደረግ አድራጊው የክርስቶስ ወገን ነው፤ የተደረገውም በመንፈስ ቅዱስ 'ይል' ነው፤ ለማለት አያስችልም። ምናልባት በምልክት፣ ለድንቅና ለታምራት ሆ ብሎ የሚሰለፈውን ሕዝብ ለማሳት ሊሆን ይችላል (2ተሰ 2፡9-10፤ ራእ 13፡14)።

በመሠረቱ እግዚአብሔር የድንቅና የታምራት አምላክ ነው። በድንቅና በታምራት ድኻ አይደለም። ቅዱሳን ግን እግዚአብሔር የሚሠራው ታምራት ሳይሆን ራሱን ታምር ሠራውን እግዚአብሔርን መቀበል፣ መፈለግ አለባቸው። በርግጥ ድንቅና ታምራት ሲሆን የሰው ችግር ሊፈታ ይችላል። ሆኖም ግን በራሱ ልብን አይለውጥም። ከእዚህ ይልቅ እኛ መጓጓት ያለብን ሰዎች ድንቅና ታምራት ካዩ በኋላ ልባቸውን ለእግዚአብሔር ከፍተው ይህ እግዚአብሔር የሚባለው አምላክ እውን ነው እንዴ? ሕያው ነው እንዴ? እንዲሉና ከዚያም ቀጥሎ ሕይወታቸው ከእርሱ ጋር እንዲጣበቅ መሆን አለበት። ይህ ምልክት የሚለው ቃል የሚያመለክት ማለት እንጂ በራሱ ፍጻሜ አለው ማለት አይደለም።

ለም። በምሳሌ በአንድ መንገድ ላይ የእገሌ ቤተ ክርስቲያን የሚል ተጽፎ ብናይ፤ ያ የተጻፈው ጽሑፍ ያመለክታል እንጂ በራሱ ቤተ ክርስቲያን አይደለም። ልክ እንዲሁ ልዕለ ተፈጥሮአዊ በሆነ መንገድ የሚደረጉ ምልክቶች ወደ እግዚአብሔር እስካላ መለከቱ ድረስ ስርከስ ብቻ ሆነው ነው የሚቀሩት። ወዲያው ኑሞ ሊረሱ ይችላሉ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በድንቅና በታምራት የተገለጸው የእስራኤል ሕዝብ ነው። ይህ ሕዝብ በግብፅ ምድር ታምራታዊ መቅሰፍቶች ሲወርዱ፤ ዘፀ 14 መራራው ውሃ ጣፋጭ ሲሆን፤ ከዐለት ውስጥ ውሃ ሲፈልቅና ከዚያም በላይ መና ከሰማይ ሲዘንብ አይቶአል። ግን መልሶ ተጠራጣሪና ጣዖት አምላኪ ሕዝብ ሆነ (ዘፀ 15፡22-26፤ 16፡4፤17፡4፤ 32፡1-35)። ምን ጊዜም ድንቅና ምልክት ተመልካች ሕዝብ አይጠግብም። ለምሳሌ ዜና የሚሰማ ሰው ዛሬ ዜና ሰምቶ ከሆነ ነገ ደግሞ ምን አለ ብሎ ፊደሉን እና ቴሌቪዥን ይከፍታል። ምልክትንና ድንቅንም የሚራብ ሰው እንዲሁ ነው። በ1ቆሮ 1፡22 ላይ "አይሁድ ምልክትን ይለምናሉ የግሪክ ሰዎች ጥበብን ይሻሉ፤ እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን" ይላል። ሐዋርያው በዚህ ክፍል ላይ ሊለው የፈለገው፤ የእኛ መጨረሻ ምልክት ሳይሆን፤ የመስቀሉ ቃል ነው የሚለውን ነው። የክርስቶስ ኢየሱስ መስቀልን ያላማ ከለ ድንቅና ምልክት በአሜንና በሃሌ ሉያ ቊጥቋጦ ታጅቦ ቢገለጥ የክርስቶስ ወንጌል አይደለም። ሰይጣን በድንቅና በምልክት ብንቆይ ጥጽዶ አይደለም። እግዚአብሔር ግን ከዚያ በላይ ዐልፈን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንድናውቅ ይፈልጋል። የተሰቀለውን ኢየሱስ ክርስቶስን የሚጋርድ ወይም በክርስቶስ ኢየሱስ ላይ ጥላ የሚያጠላ ታምራትና ድንቅ ሊፈተሽ ይገባዋል። መንፈስ ቅዱስ ሠራ በሚባልበት መንፈሳዊ ስብሰባዎች ላይ የሚሆኑ ታምራትና ድንቅ፤ በመስቀሉ ላይ የተሰቀለውን ክርስቶስን ሽፍ

ነው ራሳቸውን የሚያሳሉ አንዳይሆን ልብ መባል አለበት። እነዚህ ክስተቶች የአማኞችን ትኩረት ከኢየሱስና ከመስቀሉ ሠራ የሚያርቅ መሆን የለበትም። እንዲህ ከሆነ አትራፊው ሰይጣን እንጂ ቤተ ክርስቲያን አትሆንም።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 6 ላይ የተገለጠው ሕዝብ ኢየሱስ ታምራት አድርጎ ከመገባው በኋላ፤ እንደ ገና ፈልገውት ምን ታምር ታደርጋለህ ብለው ይጠይቁት ነበር። ከቊጥር 24-31 ያ ያዩት ታምራት በእርሱ እንዲያምኑ አልረዳቸውም። እንዲያውም በእርሱ እንዲያምኑ ጌታ ሲጠይቃቸው፤ ሌላ ምልክት አድርግና ይሉት ነበር። የእስራኤል ሕዝብ መና በመካከላቸው እየወረደ ነው ጣዖት ሊያመልኩ የተነሡት (ዘፀ 32፡1-35)። እስራኤላውያን በመካከላቸው የእግዚአብሔር ታምራት እየሆነ ሳለ ለጥጃ እንዲሰግዱ ያነሣቸው የእግዚአብሔር መንፈስ አይደለም። ሰይጣን አንዱና ትልቁ የማሳቻ ስልቱ ታምራትና ድንቅ በማድረግ ነው። እኛም ልባችን ሙሉ በሙሉ በዚህ ላይ የሚወድቅ ከሆነ በቀላሉ ሊያስተን ይችላል። እርሱ በፍጹሙ ዓለምን የሚያስተው በድንቅና በምልክት ነው (2ተሰ2፡9-10፤ ራእ 13፡3-4፤14)። አሁንም ቀደም ብለን እንዳየነው በሰይጣን እንዳንታለል አንድ ታምራት ሲሆን፤ የዚህ ታምራት ወይም ትንቢት ምንጩ ማን ነው ብለን መጠየቅ አለብን (1ተሰ5፡19፤ 1ዮሐ4፡1-2)።

ታምራትን ስንሻ የእግዚአብሔርን መንግሥት መስፋፋት እየናፈቅን መሆን አለበት። ጌታ ኢየሱስ ብዙውን ታምራት ያደረገ ባቸው ከተሞች ንስሐ ባለመግባታቸው ወቅሷቸዋል። ከዚህም የምንረዳው የታምራት መታየት ግቡ ሰዎችን ለንስሐ ማብቃቱ ላይ ነው። በወንጌል ስርጭት የእግዚአብሔርን መንግሥት በማስፋፋት አኳያ ታምራት መናፈቅ ያለበት በትንግርት መታየቱ ላይ ሳይሆን፤ ሰዎች ለንስሐ መብቃታቸው ላይ ነው።

"ወዋል። ኮራዚን፤ ወዋልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ታምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን ኖሮ፤ ገና ድሮ ማቅ ለብሰው፤ ዐመድ ነሰንሰው ንስሐ በገቡ ነበር። ስለዚህ እላችኋለሁ፤ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ቅጣቱ ይቀላቸዋል። አንቺ ቅፍርናሆም ወደ ሰማይ ከፍ ከፍ ማለት ፈለግሽ? ነገር ግን ወደ ሲኦል ትወርዳለሽ፤ በአንቺ የተደረገው ታምራት በሰዶም ቢደረግ ኖሮ፤ እስከ ዛሬ በቆየች ነበር" (ማቴ 11:21-24)።

ሰ) በማስፈራራት

ሰይጣን ሰዎችን በተለያዩ የችግር ቀንበር ይከብና ስለ ሕይወት፤ ስለ ራስ፤ የወደፊቱን እያሰቡ እንዲጨነቁ ያደርጋል። ከዚያ በኋላ እንዲህ ብታደርግና እንዲህ ብትሆን ደግሞ ከዚህ ችግር ታመልጣለህ በማለት የመፍትሔ ዐሳብን በመሰንዘር ወደ ራሱ ክልል የማስገቢያ ስልቱን ይዘረጋል። በመጨረሻም ሰዎችን በዚህ ያጠምዳል። ለምሳሌ ራእ 13:14-17 ባለው ክፍል ስለ አውሬው ቊጥር ተጽፎ እናገኛለን። ይህ ቊጥር የሌለው ማንም መሸጥም መለወጥም አይችልም። የግድ እንዲሸጥና እንዲለውጥ ካስፈለገ ይህን ቊጥር መቀበል አለበት። ደግሞም ሰው መግዛትም መሸጥም ካልቻለ የመኖር ዕድሉ ጠባብ እየሆነ ይመጣል። ስለዚህ ሰይጣን በሰዎች የመኖር ፍላጎት ላይ ተመርኮዞ ልትኖሩ ትፈልጋላችሁ? ይላል፤ ልትኖሩ የምትፈልጉ ከሆነ፤ ይህን ቊጥር መቀበል አለባችሁ፤ እስካልተቀበላችሁ ድረስ ግን መግዛትም መሸጥም አትችሉም በማለት በማስፈራራትና በእንዲህ ታመልጣለህ ስልት ያስታል። ምናልባትም የዘመናችን አካሄድ ወደ ዚህ ያመራ ሊሆን ይችላል።

"አንድ ቀን ቤቱ በላዩ ተዘግቶበት ወደ ነበረው ወደ መሔጣብ ኤል ልጅ ወደ ድልያ ልጅ ወደ ሸመያ ሄድሁ፤ እርሱም ሰዎች

ሊገድሉህ ይመጣሉ በርግጥም በሌሊት ሊገድሉህ ይመጣሉ ግዚአብሔር ቤት ባለው በቤተ መቅደሱ ውስጥ እንገናኝ የሆነ መቅደሱንም በሮች እንዝጋቸው አለን። እኔ ግን እንደ እኔ ያለ ሰው ሽሽቶ ይደበቃል? ወይም ደግሞ ሕይወቴን ለማምጣት ሲል ወደ ቤተ መቅደስ መግባት ይገባዋልን? አልሂድም! አልሆን!" (ነህ 6:10-11)።

ነህምያ በመሠረቱ በዚህ መልክ ወደ መቅደስ መግባት የሚቻል ቀድላት ዐይነት ሰው አይደለም። ነገር ግን በዚህ መንገድ እኔ ዲስት ከመስመር የወጣ አካሄድ እንዲሄድ ይመጣል። እንዳያሉ ቁን ወደ ቤተ መቅደስ እንግባ ብሎ ሸማያ ዐሳብ ይመልስ። ሸማያ በአገልጋይነት፤ በነቢይነት የሚታወቅ ሰው ነው።

"በእኔ ላይ ትንቢት የተናገረው ጠቢያና ሰንበላጥ በገንዘብ ስለ ደለሉት አንጂ፤ እግዚአብሔር ወደ እኔ እንዳልላከኝ ብሎ ጽሁ" (ነህ 6:12)። ጥሩነቱ ይህን ማወቅ የሰጠን እግዚአብሔር ስሙ የተባረከ ይሁን። እግዚአብሔርን መታዘዝ ማፈልጋልን፤ እግዚአብሔር የሚለውን ለማድረግ እርሱን ደስ ማሸንት እንወዳለን። እና በዚያም ደግሞ ክብረት እንደ ሆነ እናምናለን። ነገር ግን ችግሩ ያ ልናደርገው ያለ ነገር በእውነት እንደ እግዚአብሔር ዐሳብ ነው አይደለም ብሎ መለየቱ ላይ ነው።

ነህምያ እግዚአብሔርን የሚያከብር ሰው ነው። የእግዚአብሔርን ቃል የሚያከብር ሰው ነው። አሁን ግን እግዚአብሔር እንደ ላከው መስሎ የተናገረ ሸማያ ያን በተናገረበት ጊዜ ግን ነህምያ መረዳትን አገኘ። "በእኔ ላይ ትንቢት የተናገረው ጠቢያና ሰንበላጥ በገንዘብ ስለ ደለሉት አንጂ፤ እግዚአብሔር ወደ እኔ እንዳልላከኝ ተረዳሁ"።

ምንጊዜም በትንቢት መልክ ከሚነገረን ቃል ይልቅ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሠፈረው የእግዚአብሔር ቃል የከበረ መሆን አለ

በት። ይህን መጽሐፍ የጻፈ ደራሲ መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ ከተናገረ ይህን የተጻፈውን ቃል አይቃረንም። ከተቃረነ ጥያቄ ማንነት አግባብ ነው። መልእክቱን ከመቀበል መቁጠብ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው።

በእኔ ላይ ትንቢት የተናገረው ጠቢያና ሰንበላጥ በገንዘብ ስለ ደለሉት እንጂ፤ እግዚአብሔር ወደ እኔ እንዳልላከው ተረዳሁ።።። የእግዚአብሔርን ነቢያትም በዕለት ጥቅማ ጥቅም ጥጻይ ሊገዙ ይችላሉ። በገንዘብ ሊገዙ ለገብስ እንጀራ ቃላቸውን ሊያወላክፉ ሊያጣምሙ ይችላል። በነቢያት መጻሕፍት ላይ እንደምናየው፡-

"በገንዘብ የተገዛው እኔን ለማስፈራራት ነው፤ ይኸውም ይህን በመፈጸም ንጢአት እንድሠራና በዚህም መጥፎ ስም ሰጥተው ተቀባይነት እንዳይኖረኝ ለማድረግ ነው" (ነህ 6፡13)።

የተገለጠልንን፤ የተነገረንን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ላለማድረግ መወሰን ልብ ማግኘት ነው፤ ራሱ ትልቅ ብርሃን ነው።

"አምላኬ ሆይ ስለ ፈጸሙት ድርጊት ጠቢያንና ሰንበላጥን ዐስብ፤ ሊያስፈራሩኝ የሞከሩትን ነቢያቱን ኖፃድያንና ሌሎቹን ነቢያትም ዐስብ" ብሎ ይጻልያል (ነህ 6፡14)።

ሸማያ ብቻ አይደለም፤ ሌሎችም ናቸው የተሰለፉበት ነቢያት ተሰለፉ። ይሄ የሚያስገርም ነገር ሊሆን አይገባም። እውነተኛ ነቢያት እንዳሉ የሐሰት ነቢያት ይኖራሉ። ለሥጋ የሚያድሩ ነቢያት ይኖራሉ። ሰውም ዘመኑም ያው ነው። እውነተኛ እንዳለ ሁሉ ተቀናቃኙ አሳሳቹም አለ። እርሱ የለም ብለን ስናስብና ስናሳስብ ለመሳትና ለማሳት አንድ እርምጃ ሄደናል ማለት ነው።

በነህም ላይ የተሰለፉት ብዙ ነበሩ። ሸማያ ተነስቶበታል፤ ነቢይቱ ኖአድ ተነስቶበታለች። እነዚህን ነቢያት የማይሰማ ፀረ መን

ፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ሊባል ይችላል በዛሬ፤ በአሁኑ ቋንቋ። ነገር ግን ሐቁ ከነህም ጋር ነበር።

እነርሱ የመጡበትም መንገድ አሳሳች ነበር። ይሄን ብታደርግ ታመልጣለህ፤ ትተርፋለህ፤ ከጠላት እጅ ትድናለህ አለበለዚያ ጉዳት ይደርስብሃል አንዱ የሰይጣን የማሳቻው ስልት ነው።

ወደ ዳንኤል መጽሐፍ ስንሄድ ሲድራቅ፤ ሚሳቅና አብድናጎ ናቡከደነፆር ላቆመው ምስል እንዲሰግዱ ተጠየቁ። በመጨረሻ አንሰግድም ባሉ ጊዜ፤ እንዲሰግዱ ያስገደዱቸው በማስፈራራት ነበር። እነርሱ ግን አንሰግድም በማለት በእምነታቸው ጸኑ። ሰይጣን የእግዚአብሔርን መንግሥትና ሕዝብ ከሚቋቋምበት መንገድ አንዱ በማስፈራራት ወይም እሺ በማለት ከዚህ ታመልጣለህ በሚል ስልት ነው።

ዳንኤል ላይ እንደምናነበው ምስል ተዘጋጅቶ ለዚህ ምስል ያልሰገደ "አሁንም ቢሆን የመለከቱንና የእምቢልታውን፤ የመሰንቆውንና የክራሩን፤ የበገናውንና የዋሽንቱን፤ የዘፈኑንም ሁሉ ደምዐህ ስትሰሙ፤ እኔ ላቆምሁት የወርቅ ምስል ተደፍታችሁ ለመሰገድ ዝግጁ ከሆናችሁ መልካም! ባትሰግዱለት ግን ወዲያውኑ ወደሚጓበለበለው የእቶን እሳት ውስጥ ትጣላላችሁ፤ ታዲያ ከእጄ ሊያድናችሁ የሚችል አምላክ ማን ነው?" መባሉን እናውቃለን (ዳን 3፡15)።

ቀደም ብለው አልሰገዱም ነበር። አሁን ሌላ እድል ተሰጥቷቸዋል። ሕዝቡ ሁሉ በተሰበሰበበት አሁን መለከቱን ሲሰሙ እንዲሰግዱ ነው። በትንሽ ስብሰባ እንኳ ሌሎች ሁሉ በአንድ ላይ ሲሆኑ አንድ ሁለት ሆነን ስንቀር የማይመች ሁኔታ፤ ራሱ እንደ ወላፊን ነው።

እነኚህ ሰዎች ሌላው ሲጎነበስ እነርሱ እንደ ቆሙ ቀሩ፤ ጥሩ

ነው። አሉታዊ ቃል መናገርም አልፈሩም። ያድነናል ብለው ብቻ አላቆሙም፤ ባያድነንም እንኳ ላቆምከው ምስል አንሰግድም አሉ።

በአጭሩ እዚህ ላይ ለማሳየት የተፈለገው በማስፈራራት ይሄን ባታደርጉ ይሄ ይደርስባችኋል የሚለውን ስልት ከፋው እንደ ሚጠቀምበት ነው። ይሄ አንዱ የሰይጣን ዘዴ ነው። ራእይ 13 ላይ በግንባራቸው ላይ ምልክት ያሳደረጉ መግዛት መሸጥ አይችሉም። ነገር ግን የጻድቃን ፈተናቸው ብዙም ቢሆን ከሁሉም እግዚአብሔር ያወጣቸዋል። ሰይጣን ከጽድቅና ከእውነት ጋር ኪዳን የሌላቸውን ሰዎች በቀላሉ ያስታል። ለእውነት ዋጋ የማይሰጡትን ለእውነት አክብሮት የሌላቸውንና ከእውነት ጋር ኪዳን የሌላቸውን ሰዎች ያስታል። በቀጥተኛ ሥር ያደርጋቸዋል፤ ይነጻቸዋል፤ ያስገብራቸዋል።

ብዙ ሰዎች ስለእውነት ብዙ ደንታ የላቸውም እውነት ከሆነ ጥሩ ነው። ካልሆነ ደግሞ ብትተውስ፤ ምን አስጨነቀህ የሚሉ ሞልተዋል። ሌላው ራሳቸውና የራሳቸው ነገር ጥቅማቸውን የሚያስቀድሙትን በቀላሉ ያስታል። መኖሪያቸው የዘላለም አምላክ ያልሆኑትን በቀላሉ ያስታል። መኖሪያቸው ምድር የሆነውን ምድራውያንን በቀላሉ ያስታል። መሣሪያውም ራሱ ምድራዊ ስለሆነ ያስታል። የእግዚአብሔር ዐላማ ከነዓን የኪዳን ሕዝቡ ዋነኛ ማደሪያው እንድትሆን አይደለም። በመጀመሪያ ማደሪያው እንዲሆን የሚፈልገው የዘላለም አምላክ ነው። ከግብፅ ምድር ከባርነት ቤት ያወጣቸውን በምድረ በዳ ከመራቸው በኋላ ትውልድ አልፎ ሌላው ተተክቶ ከነዓንን ተስፋ ሲያደርጉ ቆይተው፤ ማርና ወተት የምታዘንበዋን አገር ተስፋ ሲያደርጉ ቆይተው፤ ዘመን ተቆጥሮ ጊዜው ደርሶ ዮርዳኖስን ወንዝ ተሻግረው ሊገቡ ሲሉ "መኖሪያህ የዘላለም አምላክ ነው" ብሎ ተናገራቸው።

V. ድል በሰይጣን ላይ

1. ጌታ ኢየሱስ ዲያብሎስን እንዴት ድል አደረገ?

"ከዚህ በኋላ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን በዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው። አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጸመ በኋላ ተራቦ። ፈታኙም ወደ ኢየሱስ ቀርቦ፤ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እነዚህን ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ እዘዝ አለው። ኢየሱስም፤ ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል ሲል መለሰለት። ቀጥሎም ዲያብሎስ ኢየሱስን ወደ ቅድስት ከተማ በመውሰድ ከቤተ መቅደሱም ዐናት ላይ አውጥቶ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ ራስህን ወደ መሬት ወርውር እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና። እግርህ በድንጋይ እንዳይሰናከል በእጃቸው ያነሡህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝልሃል። ኢየሱስም እንደዚሁም በመጻሕፍት እግዚአብሔር አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ተጽፎአል በማለት መለሰለት። እንደ ገናም ዲያብሎስ ኢየሱስን እጅግ ከፍ ወዳለ ተራራ አወጣው፤ የዓለምንም መንግሥታት ከነክብራቸው አሳየውና ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ አለው። ኢየሱስም አንተ ሰይጣን ከፊቴ ራቅ! ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው። ከዚያም ዲያብሎስ ትቶት ሄደ፤ መላእክትም መጥተው አገለገሉት" (ማቴ 4፡1-11)።

በክርስቶስ ኢየሱስ ምድራዊ ሕይወት ውስጥ የተከናወነ ነገር አለ። በዮሐንስ መጥምቁ እጅ ተጠምቋል። በዚያን ጊዜ ሰማይ ተከፍቶ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል በእርሱ ላይ አርፏል። «በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው» የሚል ድምፅ ከላይ መጣ። ወደ ምድረ በዳ ተወስዶ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጸመ በኋላ ተራቦ። ዲያብሎስ ስለ ጌታ ኢየሱስ የተነገረውን

እውነት ለመጣል ጌታ ኢየሱስ የነበረበትን ሁኔታ መጠቀሚያ ለማድረግ ፍቱን ስልት ቀይሶ ሊፈትነው ቀረበ።

ሰይጣን ሊገዳደር የመጣው የእግዚአብሔር አብን ቃል ነው። እግዚአብሔር አብ በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ። ሰይጣንም እንግዲያስ "የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ እዘዝ" አለው። የእግዚአብሔር ልጅ መሆንህን አሁን አሳይ፤ አረጋግጠህ ግለሰብ። ማረጋገጫውም ሥጋዊ ፍላጎቱን ለማርካት መለኮታዊ ኅይሉን ተጠቅሞ ድንጋዩን ወደ እንጀራ ለውጦ እንዲበላጥ ከዚህ ፍላጎቱ እንዲረካ ነው።

እርሱም መልሶ «ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም» አለው። ባጭር መልሱ በማናቸውም ሁኔታና ወቅት የእግዚአብሔር ነገር ይቀድማል። የሥጋ ፍላጎት አንገብጋቢ በሆነበት በዚያ ቅፅበት እንኳን ከፍተኛውንና የከበረውን ደረጃ የሚይዝ የእግዚአብሔር ነገር የእግዚአብሔር ቃል ነው። ይህን ከሕይወታችን ጋር እያዛመድን ለመሄድ ብዙ ጊዜ ይወስድብናል።

ነገር ግን በማናቸውም ሁኔታ ውስጥ ብንሆን የእግዚአብሔር ነገር ከሥጋ ነገር ከምድራዊ ነገር የከበረና የላቀ መሆኑ እያተምን እንድንሄድ ይጠበቅብናል። ሥርዐተ እሴታችን ይሄንን እንዲያመለክት ይጠበቅብናል።

በሌላኛው ፈተና የምንገነዘበው ነገር እግዚአብሔር ከተናገረ ይህንን ማስረገጥ የእኛ ኅላፊነት አለመሆኑን ነው። ለማረጋገጥ መሄድ ራሱ ገና አልተረጋገጠም ማለት ነው። አንዳንዴ እንደዚያ ያለ ፈተና ሰይጣን ወደኛ ይዞ ይመጣል። እግዚአብሔር ራሱ ከተናገረ ተቀብሎ ማመን ነው እንጂ ወደ ሙከራ ጓዳ ለፍተሻ መግባት አግባብ አይደለም።

ዲያብሎስ ጌታ ኢየሱስን ሲያይ በጣም መንፈሳዊ ሆነበት። ስለዚህ ስልቱን ለወጠ። አቀራረቡ መንፈሳዊ መልክ መያዝ እንዳለበት አሰላ። የብርሃን መልአክ መልክን የመያዝ ስልት ተጠቀመ። ወደ ቅድስት ከተማ ከዚያም ወደ ቤተ መቅደስ ወሰደው፤ ከቤተ መቅደስም ወደ ቁንጮ፤ ወደ ጫፍ ወደ ከፍተኛው ስፍራ አወጣው።

መንፈስ ቅዱስ ጌታ ኢየሱስን ወደ ምድረ በዳ ወሰደው፤ የሚገርመው ነገር ሰይጣን ደግሞ የብርሃን መልክ ይዞ ይመጣና በምድረ በዳ በጸም የደከመውን ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደው፤ አሁን ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ ከፋች፤ ከአትሮኖስ (ፑልፒት) ጓላ ቋሚ፤ ጥቅስ አንባቢ ይሆናል። «መላእክቱን ስለአንተ ያዝልሃል እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሱሃል ተብሎ ተጽፏል።» ብሎ በእግዚአብሔር የተሰጠን ተስፋ ያነባል ወይም ይናገራል።

ይህ የቀረበው ጥቅስ ግሩም ተስፋ ቢሆንም፤ ነገር ግን ከወውዱ ተገንጥሎ የወጣ ነው። ይህ የተጠቀሰው ከመዝ 91 ሲሆን፤ ተስፋነቱ ለችግር ጊዜ ነው እንጂ ለጀብደኝነት ወይም ለሰርከስ ትርኢት አይደለም። በችግር፤ በአደጋ ጊዜ የእግዚአብሔር መላእክት መጥተው ያድኑሃል እንጂ እንደ ጀብዱ እየወሰድክ ራስህን ለመፈጥፈጥ እየጣልህ ባለ የምትጠብቀው ተስፋ አይደለም። ሰርከስ እየተለማመዱ አይደለም። ነገር ግን በአደጋ ጊዜ ሊታደጉህ መላእክት ይመጣሉ ለማለት ነው።

አለበለዚያ ግን እግዚአብሔርን መፈታተን ነው። «የሚያምኑ ቱም እባብ ቢይዙ አይገድላቸውም» የሚለውን አንዳንድ ጓደኞቻችን ሞክረውታል። አንዳንዶችም ተጽፏል በሚል መነሻ ጥዳት ላይ የወደቁ አሉ። የሚገድል መርዝ ቢጠጡም እንኳ አይገደባቸውም የሚለውን ይዘን ከፋርማሲ ወደ ፋርማሲ እየተዘዋ

... ምርጥ ብንጠግ ዋጋችንን ከመቀበል አናመልጥም። ይህ ምርጥ እግዚአብሔርን መፈታተን ነው።

ሁለት ጊዜም "የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ" እያለ ነው የተገዳ ደረው። የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን እንዲያረጋግጥ ነው ሰይጣን በጽኑ ጌታ ኢየሱስን የተሟገተው። ጌታ ኢየሱስ ግን ለተግዳሮቱ በር አልከፈተለትም። እግዚአብሔር ከተናገረ ተናገረ ማለት ነው። ተመሠረተ ጸና ማለት ነው። አሻሚ ነገር ይመስል የተናገረውን ለማስረገጥ ምንም ዐይነት ማረጋገጫ ከባለጥቅም የሚሻ አይደለም። ምን ጊዜም መረጋገጥ የሚኖርበት ነገር አጠራጣሪና አጠያያቂ ጥቅም ሲኖር ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር የበለጠ ማስረጃ በፍጥረት ዓለም ውስጥ አይኖርም። ስለሆነም ለሰይጣን ፍጥጫ ጌታ ኢየሱስ አልተበገረም፤ ሰይጣን በቀደደው መንገድ ወይም መስመር ቅንጣት ያህል አልተንቀሳቀሰም። እግዚአብሔር ካለ አለ ተደመደመ። እኛ ስናመነታ ሰይጣን ቀዳዳ ያገኛል፤ አምነን ስንቆም እርሱ መንገድ ያጣል።

ሰይጣን ወደ ፊት እንዳንሄድ ከኋላ ይይዘናል፤ ወደ ኋላ ይዞ ለማስቀረት የማይችለን ከሆነ ያለው አማራጭ ወደ ፊት መግፍተር ነው። ጌታ ኢየሱስን ወደ ኋላ ለመያዝ ሞክሮ አልሆነ ሲሰው ደግሞ አንደርድሮ ወደ ፊት ሊገፋው ሞክረ።

የሚቀጥለውን ክፍል ደግሞ ስንመለከት «ደግሞም ዲያብሎስ እጅግ ረዥም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ከብራቸውንም አሳይቶ» ይላል። ይኸ በምን መልኩ እንደ ሆነ ነው የምናስበው? አካላዊ በሆነ መልኩ ወይስ በዐሳብ፤ በዐይነ ሕሊና፤ በምናብ ደረጃ? ይህን ጥያቄ ክፍት አደርገዋለሁ።

በዐሳብ ደረጃ ከሆነ፤ ሁሉንም በምናብ ወደ እርሱ አመጣበት፤ በዐሳብም አየ፤ በዐይነ ልቡናው ላይ ቀረጸበት እንደ ማለት ነው።

ካሳየው በኋላ የፍላጎትን መነሣት ለመጫር ሞክረ። ከዚያም ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ ማለት የማበበል ስልት ነው። ብዙ ጊዜ የምንጓጓው ስናይ ነው። ሰይጣን ልንጓጓ የምንችላቸውን ነገሮች በየትኛውም መልኩ ልናይ ወደምንችል በት ደረጃ እንድንመጣ ያደርጋል። ከመፈተኑ በፊት ምናልባት በዚህ በሥጋ ዐይናችን እንድናይ ወይም በዐሳብ ዐይናችን በምናባችን እንድናይ ያደርጋል። እንደቀረጸው ከዚያ በኋላ ያለእኔ ይሁን እንድንል፤ መሻት፤ ጥጥት፤ መጉምጀት እንዲያድርብን ይቀሰቅሰናል።

የእኔ ይሁን በምንልበት ጊዜ ግን ለእኛ የሚሆንበት መንገድ ቅድመ ሁኔታ እንዳለ ይናገራል። እዚህ ከብራቸውንም አሳይቶ «ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ» ይላል። በማባባል ስልት ሲመጣ ነው የምናየው። ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ፤ አንተ ብቻ ወድቀህ ሰገድልኝ አለው፤ አንዴ ሰግዶ በመሄድ ምናልባት ይህን ሁሉ ማግበስበስ ከተቻለ ምን አለበት ያሰኘናል። ያን ጊዜም ኢየሱስ «ሂድ አንተ ሰይጣን ለጌታ ለአምላክህ ሰገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፏል» አለው።

በመጉምጀት ሰዓት፤ በምድራዊ ፍላጎት፤ በፍቅረ ሲመት፤ በፍቅረ ንዋይ፤ ለተድላ ደስታ በምንገባበት ሰዓት ለእግዚአብሔር ብቻ መስገድ እግዚአብሔርን ብቻ ማምለክ ቀላል ነገር አይደለም። ከባድ ነገር ነው። በእኛም ሕይወት ቢሆን በቀደመው በእግዚአብሔር የኪዳን ሕዝብም ቢሆን ለእግዚአብሔር ብቻ መስገድ እግዚአብሔርን ብቻ ማምለክ ከባድ ነገር ሆኖ እናየዋለን። የእስራኤልን ነገሥታት ብንመለከት ብዙዎቹን ቀብቶ፤ ወደ ስልጣን ላይ ካወጣቸው በኋላ፤ እግዚአብሔር ሰላምን ከሰጣቸው በኋላ፤ መንግሥታቸውን ካደላደለላቸው በኋላ ወደ ባዕድ አምልኮ ሲሄዱ እናገኛቸዋለን።

ብዙዎቹ እግዚአብሔር ነቢያቱን ልኮ፣ ትንቢት ተነግሮላቸው፣ የእግዚአብሔር ጥበብ፣ የእግዚአብሔር እጅ ከፍ አድርጋቸው፣ ሥልጣን ላይ ከወጡ በኋላ ለእግዚአብሔር የሚሆነው አምልኪ ቸው ተበላሽቶ ለጣዖት ሲሆን፣ ለእጃቸው ሥራ ሲሆን እናያለን። ለምንድነው ብለን ብናስብ በጣም የሚያስገርም ነገር ነው። አንዳንዴ ስናየው ምንም ምክንያት የለም እንላለን። ነገር ግን ጠጋ ብለን ስንመለከተው ብዙ ምክንያቶች በስተጀርባው ይኖራሉ። በጥቅሉ የሞራል ግዴታ ሳይኖርባቸው በምድራዊ ሕይወት ለመከናወን በመሻታቸው፣ በመፈለጋቸው ነው። ስለዚህ "ለጌታ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ" ተብሎ ተዕደላና። ያን ጊዜም ዲያብሎስ ተወው። እነሆም መላዕክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር» ይላል።

ያለወቅቱ መላእክትን አልተጣራም። በዲያብሎስ ተግዳሮት አይደለም መላእክትን የጠራቸው ወይም መላእክት እንዲመጡ ተስፋ ያደረገው፣ ሆኖም ግን በጊዜው መላእክት መጥተው አገለግሉት።

«ራስህን ጣል መላዕክት መጥተው በእጆቻቸው ይነሡሃል» ነበር ያለው። እንደዚህ ያለ ነገር ቢያደርግ የእግዚአብሔር ልጅ ነቱን ለማሳየት ለሰይጣን ዐሳብ ራሱን አስገዝቷል ማለት ነው። እና ነገሮች ይበላሹ ነበር። ሰይጣንም ከዚያ በኋላ፣ የያሚላ ጥያቄውን፣ ማስገደዱን እየቀጠለ ይሄድ ነበር።

2. የክርስቲያን /የአማኝ ድል በሰይጣን ላይ

ክርስቲያን "በራሱ" ዓለምን የማሸነፍም ሆነ ሰይጣንን የመቋቋም ጎይል የለውም። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 15፡1-5 ላይ ስንመለከት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፍሬ በማፍራት ጥዳይ በእርሱና በአማኞች መካከል ያለውን አንድነት፣ በወይን ግንድ መስሎት ሲናገር "እውነተኛው የወይን ተክል እኔ ነኝ አትክል

ተኛውም አባቴ ነው እርሱም በእኔ ያለውን የሚያፈራውን ቅርንጫፍ ጌታው ቁርጠ ይጥለዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ግን የበለጠ እንዲያፈራ ይገርዘዋል። ከነገርኋችሁ ቃል የተነሣ አሁን ንጹሐን ናችሁ። በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ እኖራለሁ ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ካልሆነ በቀር ብቻውን ፍሬ ሊያፈራ አይችልም፤ እናንተም በእኔ ካልኖራችሁ ፍሬ ሊታፈሩ አትችሉም። እኔ የወይን ተክል ነኝ እናንተም ቅርንጫፍ ናችሁ። ማንም በእኔ ቢኖር እኔም በእርሱ ብኖር እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል፤ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና።" አለ። ከዚህ ከፍል አጽንኦት ሰጥተን እንድናየው የምፈልገው "ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም" የሚለውን ነው። ይህንን ቃል ልብ ማለታችን ያለ ክርስቶስ በራሳችን አቅመ ቢሶችና ምንም ማድረግ የማንችል መሆናችንን እንድንቀበል ያደርገናል። ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ ለመደገፍ፣ ለጸሎት፣ ለልመና ያነሳሳናል። ምክንያቱም የሚጸልይ ወይም የሚለምን ሰው "በራሱ ምንም ማድረግ የማይችል" መሆኑን የተቀበለ ነው። ምክንያቱም ራሱን ብቁ እንደ ሆነ የሚቈጥር ሰው ሊጸልይ፣ እግዚአብሔርን ሊለምን አይችልምና።

በርግጥ ሰዎች በጊዜ ጥበት ምክንያት ሳይጸልዩ ይችሉ ይሆናል። ሆኖም አንድን ነገር በራሳችን እንደምናደርገው መቀበል፣ በራሴ በቅቻለሁ የማለት አስተሳሰብ ሊሆን ይችላል። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚለን ግን ምንጊዜም አንበቃም። በራሳችን ምንም ማድረግ አንችልም፤ ከዚህ ተነሥተን ስለ ክርስቲያንም ድል ስናስብ ድላችን የተገኘው የእኛን ብቃት በመጫን ሳይሆን፣ በክርስቶስ ኢየሱስ የመስቀል ሞት ነው። ሰይጣን በዚህ መስቀል ላይ አንዴ ለዘላለም ድል ተመቶአል። ስለዚህ እኛ ክርስቲያኖች ድላችን መነሣት ያለበት ከመስቀሉ እንጂ ከራሳችን ልም

ምድና እውቀት መሆን የለበትም። በራሳችን ብቃትና ልም
ምድ ሰይጣንን ለማሸነፍ ብንነሣ ድል አናደርገውም።

ከብሉይ ኪዳን ዳዊትን ስንመለከት ምንም እንኳን የራሱ የሆነ
የጦር ዘይቤና ልምምድ ቢኖረውም፤ ሁል ጊዜ ወደ ሰልፍ ሲወጣ
አግዚአብሔርን ልውጣን? ብሎ ይጠይቃል (1ሳሙ 23÷1-2፤
30÷8፤ 2ሳሙ2÷1)። ይህ ሰው ያለ እግዚአብሔር እንደማይሆን
ለትና እንደማይከናወንለት ያውቃል። ዛሬም እኛ ያለ ክርስ
ቶስ ምንም ማድረግ አንችልም። ይህን ሁል ጊዜ ለራሳችን ማስ
ረዳት፤ ለሌላውም መናገር አለብን። ኅይላችንም ሆነ ድላችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ሌላው ክርስቲያን በራሱ ድል ማድረግ እንደማይችል አያይዘን
የምናየው በሮሜ 7÷24-25 ያለውን ክፍል እንደ አብነት በመ
ውሰድ ነው። ጳውሎስ በዚህ ክፍል ላይ የሥጋውን ኅይል (የአ
ሮጌውን ሰው ባሕርይ) ለማሸነፍ ስላልቻለ "እኔ ምንኛ ኅስቋላ
ሰው ነኝ! ለዚህ ሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነኛል?" ሲል
እንመለከተዋለን። ወዲያው ይህን ካለ በኋላ ግን "በኢየሱስ
ክርስቶስ በጌታችን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። እንግዲያስ
እኔ በአእምሮዬ ለእግዚአብሔር ሕግ፤ በሥጋዬ ግን ለኅጢአት
ሕግ እገዛለሁ" ሲል እንመለከተዋለን። ይህ ሰው ኅጢአትን
በራሱ ለማሸነፍ የተነሣ ሰው ነበር። በኋላ ላይ ግን በውድቀት
ሲሞላ፤ ካለበት የተስፋ መቀረጥና ማጣት የጨለማ ሕይወት
ለመውጣት "ማን ያድነኛል" ብሎ ጮኸ፤ ተጣራ። በዚህ ጊዜ
አዳኙ ኢየሱስ በድምቀት ከተፍ አለለት፤ ወዲያው ብርሃን በራ
ለት ተስፋ ከማጣትም ቋንቋ ወደ ምስጋና ተቀለበሰ።

በአንድ ችግር ውስጥ ሆነን "ማን ያድነኛል" ብለን ስንጮኸ ወይም
እኔ ከዚህ ነገር ለመውጣት ይህንን የመጣብኝን ወገን ለማሸነፍ
በራሴ ኅይል የለኝም ስንል ለዘላለም አዳኝ የሆነው ጌታ እኔ

አዳኝ ነኝ ብሎ ወደ እኛ ይመጣል። ይህን ርምጃ በራሳችን
እንዳንመካ ማጤን በጣም አስፈላጊ ነገር ነው። ክርስቲያን የሚ
ሸነፈው ድሉን ከክርስቶስ ውጪ መፈለግ ሲጀምር ነው። በዚህ
ጊዜ ለክፉ ጥቃት ይጋለጣል። ነገር ግን በክርስቶስ ውስጥ
ድላችን እንዳለ ዐውቀን ለማጥቃት ብንነሣ "በወደደን በእርሱ
ከአሸናፊዎች እንበልጣለን" (ሮሜ 8÷37፤ 1ዮሐ4÷4፤ ፊሊ4÷13፤
ዮሐ 16÷33፤ ገላ2÷20)። እንዲህ ከሆነ ክርስቲያን በክርስቶስ
ኢየሱስ ድል አድራጊነት መንፈስ ብርቱ ይሆናል።

(1) የክርስቲያን የማሸነፊያ ስልቱ/ዝግጅቱ

ስለ ስልት ስናስብ ብዙ ሰዎች አንድን ነገር በጥሩ መልኩ ለማ
ቅረብ የሚጠቀሙበት የተለያዩ ስልቶች አሉአቸው። ለምሳሌ
የሙዚቃ መሣሪያ ተጫዋቾችን ብንመለከት የሰሚዎቻቸውን
ጆሮ ወደ ሙዚቃ አጨዋወታቸው ለመሳብ የተለያዩ የአጨዋ
ወት ስልቶችን ይጠቀማሉ። በንግግሩም እንዲደመጥ የሚፈልግ
ሰው የአድማጮቹን ትኩረት ለመሳብ የተለያዩ የንግግር ስል
ቶችን ይጠቀማል። እኛም ራሳችን በአንድ ነገር ጥሩ ውጤት
እንድናመጣ ስንፈልግ የተለያዩ ስልቶችን እንጠቀማለን። ልክ
እንዲሁ ወደ መንፈሳዊው ነገርም ስንመለስ የእግዚአብሔርን
ቃል ጠላታችን የሆነውን ሰይጣን ለማሸነፍ የተለያዩ ስልቶችን
መጠቀም እንዳለብን ይናገራል። እነርሱም፡- በያዕቆብ ምዕራፍ
4÷7-10 ባለው ክፍል የተጠቀሱት ሦስት ነገሮች ናቸው። አን
ደኛ፤ ራስን በእግዚአብሔር ፊት ዝቅ ማድረግ (ማዋረድ)፤ ሁለ
ተኛ፤ ሰይጣንን መቃወም፤ ሦስተኛ፤ ከራስ ትምክህት መራቅ
ወይም ትሁት መሆን ናቸው። እነዚህ የክርስቲያን የማሸነፊያ
ስልቶች ሲሆኑ ማንም ክርስቲያን ያለ እነዚህ ስልቶች ሰይጣ
ንን ማሸነፍ አይችልም።

ሌላው ከዚህ ጋር አያይዘን የምንመለከተው ሐዋርያው ጳውሎስ
በኤፌሶን 6÷10-18 ባለው ክፍል ላይ ከመንፈሳዊ ውጊያ ጋር

አያይዞ ጋተናገራቸውን የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ነው። በዚህ ክፍል አማኝ መንፈሳዊ ውጊያ ከማድረጉ በፊት ስድስት ዐይነት መንፈሳዊ ዕቃ ጦር መልበስ እንዳለበት ተጽፎአል። እነዚህም ስድስት መንፈሳዊ ዕቃ ጦር መከላከያና ማጥቂያ ዕቃ ጦሮች ተብለው በሁለት ይከፈላሉ። መከላከያ የሚባሉት እውነት፣ ጽድቅ፣ ወንጌል፣ እምነትና የመጻን ራስ ቀኑ ሲሆኑ፣ ማጥቂያ ደግሞ የመንፈስ ሰይፍ ሆኖ የተመሰለው የእግዚአብሔር ቃል እና ጸሎት ነው። እነርሱንም ከዚህ በታች እንመለከታለን።

(2) መከላከያ

ሀ) እውነትን መታጠቅ

"ስንገዲህ ወገባችሁን በስውነት ዝናሮ ታጥቃችሁ፤ ..." ኤፌ 6፥14

እውነትን መታጠቅ ማለት በቃሉ መኖር ማለት ነው። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 8፥32 ላይ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያመኑትን አይሁዶች "እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤ እውነትን ታውቃላችሁ እውነትም ዐርነት ያወጣችኋል አላቸው"።

ይህ ክፍል እውነት አርነት ያወጣችኋል ሳይሆን፣ ያለው እውነትን ታውቃላችሁ፤ እውነትም ዐርነት ያወጣችኋል ነው ያለው። እንግዲህ እውነትን ማወቅ በልብም መያዝ አስፈላጊ ነገር ነው። አንድ ሰው አርነት እንዲወጣ የሚረዳው እውነትን ማወቁ፣ ካወቀው እውነትም ጋር መጣበቁ ወይም ሊኖርበት ኪዳን ማድረጉ ነው። አለበለዚያ እውነት መኖሩ ብቻ በራሱ ሊረዳው አይችልም። ከዚህ አኳያ ለእውነት ራሳችንን መስጠት ያስፈልገናል። ሰይጣን የሚዋጋው የእውነት ሰዎች መሆናችንን እንጂ እውነትን በአእምሮ ደረጃ ማወቃችንን አይደለም። ስለ

ዚህ እርሱን ለመቃወም ስንነግግ ግብዝነትንና ማስመሰልን ከላያችን ላይ አውልቀን እውነትን መታጠቃችንን ወይም በቃሉ መኖራችንን ርግጠኞች መሆን አለብን።

በውሸት የተሞላ ኑሮ እየኖሩ ሰይጣንን መቃወም አይቻልም። እርሱ የሚፈራው የእውነት ሰዎች ስንሆን ብቻ ነው። ስለዚህ በሰይጣን ላይ ባለ ሙሉ ድል ለመሆን በአንደበታችንና በዐላባችን በተጨማሪም በልባችን እውነተኛነትና ለእውነት የቆምን መሆን አለብን። ብዙ ጊዜ በእውነት ስለ መኖር ሲታሰብ እኛ የምንመርጠው ትክክለኛ የሆነውን ሳይሆን፣ ምቹ የሆነውን ነው። ይህንንም ስንፈልግ መዋሸት ካስፈለገ እንዋሻለን፤ ለእውነት መቆም ግን በየትኛው ቦታና ጊዜ ዋጋ የሚያስከፍል ነው። ወይም ጊዜያዊ ጥቅምን መተው ግድ የሚል ነው። ለጊዜአዊ ጥቅም ነው ብዙ ጊዜ የምንዋሸው። ይህም ጥቅም በገንዘብና በቀላላቀስ ወይም በዝና አኳያ ሊሆን ይችላል። ሆኖም ስለ እውነት ደንታ የሌለን ሰዎች የምንሆን ከሆነ ግን ለሰይጣን እንመቸዋለን፤ ያሸንፈናል።

በትንቢተ ዳንኤል 11፥32 ላይ ስለ ክርስቶስ ተቃዋሚ ሲናገር "ኪዳንን የሚተላለፉትን በማታለል ያስታል፤ አምላካቸውን የሚያውቁ ሕዝብ ግን ጸንተው ይቃወሙታል፤ ርምጃም ይወስዳሉ" ይላል። በዚህ ቦታ ላይ ኪዳን ተብሎ የተቀመጠው የእግዚአብሔር ሕግ ወይም ቃል ነው። ሰይጣን ይህን ኪዳን የሚበድሉትን ወይም የማይታዘዙትን በማታለል ያስታል። እንደ ገናም በ2ተሰ 2፥11-12 "በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በሐሰት እንዲያምኑ የሰሐተትን አሠራር ይልከባቸዋል፤ ይህም የሚሆነው እውነትን ያላመኑት ነገር ግን በከፋት ደስ ይላቸው የነበሩ ሁሉ እንዲፈረድባቸው ነው" ተብሎ ተጽፎአል። በ2ዜና 18 ላይም ተመሳሳይ ነገር እናገኛለን። ሰዎች እውነትን ሲገፉ ለሰይጣን አሠራር አልፈው ይሰጣሉ። ማንም ሰው ሰይጣንን ለመቃወም

እውነትን ማወቅ ያወቀውን እውነት የራሱ ማድረግና በዚያም እውነት ላይ መደገፍ ይገባዋል። ከዚህ ውጪ ክፉውን ማሸነፍ አይቻልም።

ቤተ ክርስቲያን በሐሰት ትምህርት መታወኳ የዚህ ዘመን ክስ ተት ብቻ አይደለም። ከተመሠረተችበት አዲስ ኪዳን ከተጻፈበት ጊዜ አንስቶ ስትታወክ ቆይታለች። ርግጥ በዘመኑ መጨረሻ አሳቾች ይበዛሉ። ብዙ ሐሰተኛ ነቢያቶችና ሐሰተኛ ክርስቶሶች ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ፤ እነሆ አስቀድሜ ነገርጿችሁ፤ ብሎ ጌታችን በማቴዎስ ምዕራፍ 24 እና በሉቃስ 21 ላይ ተናግሮአል፤ አስጠንቅቋልም። እንግዲህ ጆሮ ያለው ይሰማ።

የሐሰት መልእክተኞችና አስተማሪዎች በብሉይ ኪዳን ዘመንም ነበሩ። እንዲያውም ከእውነተኛ ነቢያት ይልቅ የሚበዙት ሐሰተኛ ነቢያት ሆነው እናገኛቸዋለን።

የተሳሳተ ትምህርትን ለይቶ ማሳየት የሚስቱትንም መግሰጽ አግባብነት ያለው ነው። ጳውሎስ የወንጌልን መሠረታዊ እውነት ባለ አደራ፣ ጠባቂ፣ ተማጣኝ ሆኖ እናየዋለን። ሆን ብለው የሚያስቱትንም ሲዘልፍ እንመለከታለን።

"... የሚያናውጧችሁ የክርስቶስንም ወንጌል ሊያጣምሙ የሚወዱ አንዳንዶች አሉ እንጂ። ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን።" ገላ 1፡7-8

የሐሰት አስተማሪዎች የወንጌልን ዐሳብ ሙሉ በሙሉ ማጥፋት ሳይሆን፤ ብዙውን ጊዜ የሚያደርጉት ነገር፣ ወንጌልን ጠመም ማድረግ ነው። የተጣመመ ወንጌል፣ የወንጌል ዐሳብ ፈጽሞ የተወገደበት፣ ዱካው የማይታይበት አይደለም። የተጣመመ ስንል ከወንጌል እውነት ላይ የተቀነሰ ወይም በወንጌል እውነት ላይ ሌላ የታከለበት ወይም ልዩ ፍቺ የተሰጠው ማለት ነው።

ጳውሎስ ይገደው የነበረው "ወንጌል በማን ተጣመመ?" ሳይሆን "ወንጌል ተጣመመ" ነበር። በማንም ይሁን በማን ወንጌል ከተጣመመ ይገደዋል። ያ ታላቅ ሰው፣ ያ የተከበረ ሰው፣ ያ ወዳጄ ነውና ወንጌልን ጥቂት ቢያጣምም ምንም አይደል፤ እርሱ እስከሆነ ድረስ ይሁን ግድ የለም የሚል አቋም አልነበረውም። ራሱንም ቢሆን የሚያጣምም ከሆነ ይቃወማል። የሰማይ መልአክ / ያ፣ በነይል የተሞላ ፍጡር፣ የሚያበራ፣ የሚያንጸባርቅ፣ እግዚአብሔርን ፊት ለፊት የሚያይ/ ቢሆንም እንኳ ምንም አይገደውም። ሰይጣንስ እስከወደቀበት ሰዓት ፍጹም አልነበረምን? የሐዋርያው ጳውሎስ ኪዳን ከእውነት ጋር ነበር። ለእውነትም ዋጋ ለመክፈል ምን ጊዜም ዝግጁ ነበር፤ ስለዚህም ነው "አሁን ሰውን ደስ ባሰኝ የክርስቶስ ባሪያ ባልሆንሁም" ያለው (ገላ1፡10)። የእኛስ አቋም ምን ይመስላል? ራሳችንን በእግዚአብሔር ቃል አኳያ እንዴት እንፈትሽዋለን? ከእውነት ጋር ያለን ኪዳን ምን ያህል የጠበቀ ነው?

አንደኛው ጥያቄ እውነትን ማወቅ ከእውነት ላለመሳትም መጠንቀቅ ነው። ሌላው ከእውነት ጋርና ለእውነት መቆም ስለ ጽድቅ መሟገት ነው። ለእውነት ቀዋሚያን መሆን ነው።

በሕይወት ለመኖር መብላት ያስፈልገናል፤ መጠጣት ያስፈልገናል፤ አየሩም ያስፈልገናል። ሌሎችም የሚጠቀሱ ነገሮች ሊኖሩ ይችላሉ። ነገር ግን እነዚህ ለሕይወት አስፈላጊ የሆኑትን የምንወስዳቸውን ነገሮች ስንወስድ በምድራችን ላይ ኩልልና ጥርት ብለው አናገኛቸውም።

ከሚበላው ጋር የሚበላም ነገር አለ፤ ከሚጠጣውም ጋርም እኛንም የሚመጥ ነገር ሊኖር ይችላል። ከምንወስደውም አየር ጋራ ምናልባት ካልተጠነቀቅን ለሕይወት ሕልፈት የሚያበቃን ምርዝ አየር አብሮ ሊገባ ስለሚችል ይህንን ከኑሮ እየተገነዘብን ስለመጣን አስፈላጊውን ጥንቃቄ እናደርጋለን።

የምንጠጣውን ውሃ በተለያዩ መንገድ እናጠራለን። ወይ እናፈላለን፤ እናጠላለን፤ ልዩ ልዩ ኬሚካል ይጨመራል፤ ምናልባት እንደዚህ ዐይነቱን ሥራ ሌላው ክፍል ስለሚሠራልን እኛ ልብ አንለው ይሆናል። ግን ይኸ ሁሉ እየተካሄደ ነው። ስለምንበላውም ምግብ እንጠነቃቀለን። ሕይወታችንን ማቆየት ይቻላል ብለን ከምንወስደው ምግብ ጋር ሕይወትን የሚቀጭ ነገር እንዳይኖር፤ ጤናን የሚጠናወት ነገር አብረን እንዳንወስድ፤ በምንበላው ምግብ ላይ ጥንቃቄ እናደርጋለን።

እንዲሁም የማይሆን አየር ከወሰድን ለምሳሌ ከምንሰበው አየር ውስጥ እንደ ካርቦን ሞኖክሳይድ ዐይነቱ ከገባ አደገኛ ነው እንባላለን። እና ምርዝ (ፖሎዩትድ) አየር እንዳይኖር እንጠነቃቀለን።

በመንፈሳዊው መልክ ደግሞ ስንመለከት እንደዚሁ ነው። «ዓለም በክፉ እንደተያዘች እናውቃለን» ይላል ዮሐንስ በመልዕክቱ። እንደ ገና በራእይ ምዕራፍ 12 ላይ «ዓለም ሁሉ የሚያስተውዲያብሉስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ ተጣለ። ወደ ምድር ተጣለ፤ መላዕክቱም ከእርሱ ጋር ተጣሉ» (ቀጥሮ 9)።

መንፈስ ቅዱስ በምድር ላይ እንዳለ ሁሉ በሌላ በኩል ደግሞ ክፉ መንፈስ ሰይጣን የክፉት መንፈሳዊ ሰራዊት ደግሞ በዙፊ እንዳሉ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ስለዚህ ይህኛ የምንኖርባት በመንፈሳዊው ረገድ የምንመላለስበት ምድር ሁለት ዐይነት ክፍል የያዘች ናት፤ ቅዱሱ መንፈስና ርኩሱን መንፈስ የያዘች ናት።

ለሥጋ ሕይወት የምንወስደውን ምግብ ተጠንቅቀን እንደምንወስድ ሁሉ ለመንፈሳዊውም ሕይወት የምንወስደውን ምግብ ተጠንቅቀን እንድንወስድ ኑሮአችን ራሱ ያስተምረናል። መጽሐፍ ቅዱስም ደግሞ ይህንኑ ይናገራል። «ሁሉን ፈትኑ መልካሙን

ያዙ ከማናቸውም ክፉ ነገር ራቁ።»

«ወዳጆች ሆይ መንፈስን ሁሉ አትመኑ ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆነ ፈትኑ» እነኚህና ሌሎችም አያሌ ጥቅሶችን ስንመለከት የጥንቃቄ ጥዞ እንድንሄድ ያሳስቡናል።

መቼም መጠንቀቅ የሚባለው ነገር አይመቸንም። እኛ የምንፈልገው ተዘለን መኖር፤ ያለ ዐሳብ መመላለስ ነው። ነገር ግን እንደዚያ ሆኖ አልተገኘም፤ ጥንቃቄ እንደሚያስፈልግ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ጌታ ኢየሱስም ይህንኑ ዐሳብ ለደቀ መዛሙርቱ ተናግሯል። በአንድ ወቅት ደቀ መዛሙርቱ ወደ ጌታ ኢየሱስ ይመጡና «ንገረን ይህ መቼ ይሆናል። የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድን ነው?» (ማቴ 24፥3) አሉት ይላል። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው «ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፤ ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና ብዙዎችንም ያስታሉ።»

የሚያስቱ ባይመጡ ጥሩ ነበር። ነገር ግን የነቢያት ሁሉ ነቢይ የሆነ ጌታ ኢየሱስ ስለ መጨረሻው ዘመን ሲናገር እንደ ምልክትም አድርጎ ያቀረበው ይህንኑ ነው። ጌታ ክርስቶስ ኢየሱስ እንድንጠነቃቅ ያሳስበናል።

ስለዚህ ጌታችን እንደዚያ ካለ እንደ ዘበት ልንወስደው አይጠገባም። ጥዳዩ አሳሳቢ ነው፤ የሕይወትና የሞት ወይም የሽረት ጥዳይ ነው ማለት ነው።

መጠንቀቅ ማለት ደግሞ መናወጥ መሸበር መፍራት አይጠደለም። ወታደር በግዳጅ ላይ በሚሆንበት ጊዜ ሁሉ ይጠነቃቃል። ስለዚህ እኛን የሚፋለሙ ነገሮች እንዳሉ ያሳስበናል።

ዮሐንስ "ልጆቼ በእውነት እንዲሄዱ ከመስማት ይልቅ የሚበልጥ ደስታ የለኝም" ይላል(3ዮሐ 4)።

"በገዛ ደሙ የዋጃትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁለት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመበት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ" (ሐዋ 20:28)። የተባለውን ማሰብ በተግባርም መተርጎም ይኖርብናል።

ለ) ጽድቅን መልበስ

"... የጽድቅንም ጥሩ ለብሳችሁ" ኤፌ 6:14

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ጽድቅ በሁለት ዐይነት መልኩ ተገልጿል። ይኸውም አንደኛው፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን የሚገኘው ጽድቅ ሲሆን፣ ሁለተኛው፣ ደግሞ አማኞች ከጻኑ በኋላ በሕይወታቸው መታየት ስለሚገባ የጽድቅ ሥራ ነው። ቅድሚያ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን ስለሚገኘው ጽድቅ ጥቂት እናነሳለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ 1 እና 2 ላይ ሕግ ያልተሰጣቸው አረማውያንና ሕግ የተሰጣቸው አይሁዳውያን በባሕርያቸው ኅጢአተኞች እንደ ሆኑ ከተናገረ በኋላ በምዕራፍ 3:21-25 ላይ እንዲህ ይናገራል። "አሁን ግን ሕግና ነጋዴት የመሰከሩለት፣ ከሕግ ውጪ የሆነ፣ የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦ አልፈ፣ ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የሚገኝ ጽድቅ ነው፤ ልዩነት የለም። ምክንያቱም ሁሉም ኅጢአትን ሠርተዋል፤ የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ቤዛነት እንዲያው በጸጋው ጸድቀዋል። በደሙም በሆነው እምነት እግዚአብሔር የማስተሰረያ መሥዋዕት አድርጎ አቅርቦታል፤ ይህንም ያደረገው ቀድሞ የተፈጸመውን ኅጢአት ሳይቀጣ በትዕግሥት በማለፍ ጽድቁን ለማሳየት ነው።"

ሐዋርያው እንደሚል የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦ አልፈ። ይህንን ጽድቅ ለመቀበል ማንም ምንም ዐይነት ቅድመ ሁኔታ ማሟላት የለበትም። ይህንን የተገለጠውን ጽድቅ ሕግ ስላልተከተለው ማንም ኅጢአተኛ መጥቶ የራሱ ሊያደርገው ይች

ላል። እግዚአብሔር ኅጢአተኛ የሆነውን የሰው ልጅ ሕግ ባልተከተለው ጽድቅ ማጽደቅ የፈለገው በክርስቶስ ኢየሱስ የመስቀል ሞት ላይ ተመስርቶ በጸጋው ነው። ከዚህ ተነስተን ስለድነታችን ስናስብ ሁለት ነገር መገንዘብ እንችላለን። ይኸውም በአንደኛ ደረጃ የድነታችን ምንጭ የእግዚአብሔር ጸጋ መሆኑንና መሠረቱ ደግሞ መስቀሉ (ደሙ) እንደ ሆነ ነው።

እግዚአብሔር ኅጢአተኞችን የሚያጸድቀው በጸጋው በክርስቶስ ደም ነው። አንድ ሰው ኅጢአተኛውን የሚያጸድቀውን እግዚአብሔርን "አንተ እኔን ከኅጢአቴና ከበደሌ በክርስቶስ ደም አጥቦህ ልታጸድቀኝ ትችላለህ" ብሎ ሲያምን እግዚአብሔር ያንን ሰው ከኅጢአቱና ከበደሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ደም አጥቦ ከፍርድና ከኩነኔ ነጻ ነህ የሚል ፍርድ ይፈርድለታል ወይም ያጸድቀዋል (ሮሜ 4:4-5፤ ቀ፡ 24-25)። ይህም ብቻ አይደለም በዚህ በመስቀሉ ላይ በፈሰሰው ደም ከሕግ ርግማን ይዋጀዋል (ገላ 3:13-14)።

እኛ ሁላችን በክርስቶስ ደም ከኅጢአታችን ጸድቀናል፤ ከሕግ ርግማንም ተዋጅተናል። እዚህ ላይ ከሕግ ርግማን ተዋጅተናል ስንል ከሕግ ሥራ ወይም ከከንቱ ኑሮ ተዋጅተናል ማለታችን ነው። በዘጸ 21:23 ላይ እንደተጻፈው በዕንጨት ላይ የተሰቀለ ሁሉ የተረገመ ነው። በዚህ መሠረት ክርስቶስ ኢየሱስ በዕንጨት ላይ ተሰቅሎ ከሕግ ርግማን ዋጀን፤ ለመጻን ሕግንም በመጠበቅ ከመጽደቅ ግዴታ ነጻ አወጣን። በመስቀሉ ላይ በፈሰሰው ደም ከሕግ ሞግዚትነትም ሆነ፣ ከምንም ዐይነት ርግማን ነጻ ወጥተናል።

የቀደመው የኪዳን ሕዝብ ወደ ክርስቶስ ለመምጣት የግድ በህግ ሞግዚትነት ሥር ማለፍ ነበረበት አሁን ግን እኛ በእርሱ በኩል የማለፍ ግዴታ የለብንም። በመስቀሉ ሞት ሁሉ ነገር

በለተመቻቸ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ልንገባ እንችላለን (ዕብ 10÷19-20)። በፈሰሰውም ደም መዋጀት፣ ሥርየት፣ በእምነት መጽደቅና ልጅነትን ተቀብለናል። ከዚህም የተነሣ ከእግዚአብሔር ጋር እውነተኛ ሰላም አለን።

ይህን ዐሳብ በዚህ ከማጠቃለላችን በፊት እግረ መንገዳችንን አንድ መታወቅ ያለበት ነገር ስላለ አንስተን እናያለን፤ ይኸውም እኛ በክርስቶስ ኢየሱስ የመስቀል ሞት አማካይነት መዋጀት፣ ሥርየት፣ ጽድቅና የጸጋ ልጅነት አግኝተናል። እነዚህ ቃላት የሚያመለክቱት የድነታችን ልዩ ልዩ ገጽታዎች ነው። ለምሳሌ መዋጀት የሚለው ቃል የገበያ ቋንቋ ነው፤ ሥርየት የሚለው ደግሞ የቤተ መቅደስ፣ እንዲሁም ልጅነት የሚለው ደግሞ የቤተ ሰብ ወይም የማኅበረ ሰብ ቋንቋ ሲሆን፤ ጽድቅ ደግሞ የፍርድ ቤት ቋንቋ ነው። በመስቀሉ ላይ በተከናወነው ሥራ ድነታችን ይህንን ሁሉ ያጠቃልላል። የድነትን እውነት ስናነሳ እነዚህን ልብ ማለት አለብን። እነዚህ ዐሳቦች ግልጽ ሆነው ወደ እኛ ሲመጡ ሰይጣንን ለመቃወም ይረዱናል።

መጽሐፍ ቅዱስ እኛ አማኞች ከጎጢአት፣ ከሕግ፣ ከሰይጣንና ከሞት ጎደል ነጻ እንደወጣን ይናገራል። ነጻ ስለመውጣታችን ጉዳይ ከቈላስይስና ከዕብራውያን መልእክት ሁለት ክፍሎችን ወስደን እንነጋገራለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቈላስይስ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ላይ እንዲህ ይላል። "ሲቃወመንና ሲጻረረን የነበረውን የዕዳ ጽሕፈት ከነሕግጋቱ በመደምሰስ በመስቀል ላይ ቸንክሮ ከመንገድ ላይ አስወገደው። የአለቆችንና የባለሥልጣናትን ማዕረግ በመግፈፍ በመስቀሉ ድል ነሥቶ በአደባባይ እያዞራቸው እንዲታዩ አደረገ" (ቂላ2÷14-15)።

ይህ ክፍል የራሱ የሆነ የታሪክ ዳራ አለው። ከዚህ ተነስተን ከፍሉን ለማየት ብንሞክር የበለጠ ትርጉም ሊሰጠን ይችላል።

በዛን ዘመን አንድ ሰው ከሌላ ሰው ብዙ ገንዘብ ቢበደርና የተበደረውን ገንዘብ መክፈል ቢያቅተው፣ አበዳሪው ሰውዬ ይህንን ሰው ገንዘቡን (ዕዳውን) እስኪከፍል ድረስ ባሪያ አድርጎ ይወስደው ነበር። ሆኖም በዚህ መካከል ተበዳሪው ሰውዬ ለአበዳሪው ገንዘቡን መክፈል ካልቻለ አበዳሪው ይህንን ሰው ገበያ አውጥቶ ሊሸጠው መብት ነበረው። ይሁን እንጂ አበዳሪው ይህንን ሰው ከመሸጡ በፊት የሚያደርገው ነገር አለ፤ ይኸውም የዚህን ሰው ዕዳ ከፍሎ ነጻ የሚያወጣው ሰው ካለ አስቀድሞ በአደባባይ ዕዳውን በላዩ ላይ ጽፎ ይለጥፍበት ነበር። ከዚያም ይህንን ሰው ዕዳውን ሊከፍል የሚችል ሰው ካለ፣ ከመሸጡ በፊት ዕዳውን በመክፈል ነጻ ያወጣው ነበር። ልክ እንዲሁ ክርስቶስ ኢየሱስም በእኛ ላይ የተጻፈውን ዕዳ በመስቀል ጠርቆ አስወገደው። ይህም ብቻ አይደለም የአለቆችንና የባለሥልጣናትን ማዕረግ በመግፈፍ በመስቀሉ ድል ነሥቶ በአደባባይ እያዞራቸው እንዲታዩ አደረገ ይላል። ይህም አባባል ልክ እንደላይኛው የራሱ የሆነ ታሪካዊ ዳራ አለው። በዚያን ዘመን ሁለት አገሮች በጦርነት ቢጋጠሙና አንደኛው ቢሸነፍ፣ አሸናፊው ወገን የተሸናፈውን አገር የጦር መሪውን ወይም መሪዎችን ማዕረግ ገፎ በአደባባይ እያዞረ ያላይ ነበር። ልክ እንዲሁም ክርስቶስ ኢየሱስም አለቅነትንና ሥልጣናትን ገፎ በሰማያዊ ስፍራ እያዞረ አሳያቸው። በተጨማሪም የዕብራውያን ጽሕፈት በምዕ 2÷14 ላይ "... በሞት ላይ ጎይል ያለውን ዲያብሎስን በሞቱ ጎይል እንዲደመስስ ነው" ይላል። እዚህ ላይ አሠራሩ ምስጢራዊ ነው። እሾህን በእሾህ እንደሚባለው የአበው ብሂል፣ ኢየሱስ ክርስቶስም በመስቀል ሞቶ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን ሰይጣንን ሻረ። በዚህም ከጨለማው ሥልጣንና ከጎጢአት ጎይል ነጻ አወጣን። የእኛንም ጽድቅ ሽር የራሱን ጽድቅ አለበሰን። እንግዲህ ሰይጣንን የምንዋጋው ይህንን ጽድቅ በመልበስ ነው።

ሁለተኛው፤ ጽድቅ ደግሞ አማኞች ከዳኑ በኋላ ሊሠሩት የሚገባው የጽድቅ ሥራ ነው። ክርስቲያኖች በክርስቶስ ኢየሱስ አምነው ከጸደቁ በኋላ በጽድቅ የመመላለስ ግዴታ እንዳለባቸው መጽሐፍ ቅዱስ አበክሮ ይናገራል። በጽድቅ መመላለስ ማለት ደግሞ ትክክለኛ የሆነ ነገር እያደረጉ መኖር ማለት ነው። እኛ ክርስቲያኖች በክርስቶስ በማመን ጸድቅን ስንል፤ ጸድቅ ሆነን ተሠራን ማለት ሳይሆን፤ የክርስቶስ ጽድቅ ተቈጠረልን ማለታችን ነው። እያንዳንዳችን የክርስቶስ ጽድቅ የተቈጠረልን ከሆነ ደግሞ በጽድቅ የመመላለስና ጽድቅን የማድረግ ግዴታ አለብን። ከዚህ ውጪ ከኖርን ግን መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚል አመጸ ነው። ለጽድቅ ኑሮ ደንታ ከሌለን በክርስቶስ አምነን ለመጽደቅ ንስሐ መግባታችን መሠረታዊነት የሌላው መሆኑን መግለጣችን ነው።

ጳውሎስ በኤፌ 6፥15 ላይ ከዲያብሎስ ጋር በሚደረግ ውጊያ በአሸናፊነት እንድንወጣ የሮማውያንን ወታደሮች የአለባበስ ሥርዐት በማምጣት "የጽድቅን ጥሩር ልበሱ" ይላል። ጥሩር የሮማውያን ወታደሮች ደረታቸውን ለመሸፈን ከፊት ለፊት ከአንገት እስከ ወገብ ድረስ የሚያደርጉት የጦር እቃ ነው። አገልግሎቱም ልብን ለመከላከል ነው። ይሁን እንጂ ጳውሎስ ከመንፈሳዊ ውጊያ ጋር አያይዞ ሲናገርበት ምሳሌነቱ የጽድቅ ነው።

አንድ ሰው ከሰይጣን ጋር ለመዋጋት ጽድቅን መልበስ አለበት። ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የሚለውን ስናስብ በጽድቅ ሕይወት መሞላት ወይም መመላለስ የሚለውን መዘንጋት የለብንም። ሰይጣንን የምንቃወመው በክርስቶስ ኢየሱስ ስም በመገሰጽ ብቻ ሳይሆን በጽድቅ ሕይወት በመመላለስም ጭምር ነው። በጽድቅ ሳንመላለስ ሰይጣንን በክርስቶስ ስም ብቻ ብንቃወም ድላችን /ይቆምም፤ እንዲያውም ኀይል የሌለው አርቲፊሻል ጥይት ያሆንብናል። የጽድቅ ሕይወት፤ ኀጢአትን የሚጠላ የክ

ርስቶስ ኢየሱስ ስምን ከመጥራት ጋር ግን ይገፈትረዋል። ይህ አልቦ በሆነበት በአንደበት ብቻ እንከላከላለን ብንል ግን ውርድ በራስ ይሆናል። ከዚህ አኳያ የጸደቁ ሰዎች በጽድቅ የመመላለስ ግዴታ አለባቸው። ስለዚህ በጽድቅ እየኖርንና እየተመላለስን ሰይጣንን ብንዋጋ ኀይላችንና ጥልባታችን ብርቱ ይሆናል።

ሐ) ወንጌልን መጫማት

"በሰላም ወንጌል ዝግጁነት እግርቻችሁ ተጫምተው ቁመ" (ኤፌ 6፥15)።

ሰይጣንን ለማሸነፍ ሶስተኛው ስልት በሰላም ወንጌል ላይ ተጫምቶ መቆም ነው። በሰላም ወንጌል ላይ ተጫምቶ መቆም ማለት ከእግዚአብሔር ጋር ሰላምን ማድረግና በእርሱ ሰላም በመሞላት፤ ሌሎችም ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን የጠብ ግድግዳ አስወግደው ሰላምን ከእግዚአብሔር ጋር እንዲያደርጉ የሰላምን መምጣት ማብሰር ለሰላም ሕይወት መጣራት ነው።

2ቆሮ 5፥18-20 ባለው ክፍል ላይ ሰውን ከሰው፤ ሰዎችን ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን የምንማልድ አምባሳደሮች እንደሆንን ይናገራል። እኛ ከጠላታችን ጋር ሰልፍ ለማድረግ የምንወጣው በእግዚአብሔር ሰላም ተሞልተንና ከሰዎች ጋር ሰላም ሆነን ማለትም ጥላቻን አስወግደን ነው። ከሰውና ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሳንሆን ከሰይጣን ጋር ለመዋጋት ብንወጣ ኀይላችን የኮሰመነ ይሆናል። ይቅር አለማለት ሰይጣን በሕይወታችን ስፍራ እንዲያገኝ ያደርገዋል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል በኤፌ 4፥26 ላይ "ተቈጡ፤ ነገር ግን ኀጢአት አትሥሩ፤ በቀጣችሁ ላይ ፀሐይ አይግባ፤ ለዲያብሎስም ስፍራ አትሰጡት" ይላል። ለሰይጣን እግር መቆሚያ ሰጥተን እርሱን እንዋጋ ብንል አይሆንም። እርሱን ለመቃወም አስቀድመን ያንን የሰጠነውን መቆሚያ፤ በንስሐ መንገድ በመሄድ ወይም ጥላቻ፤ ቂም ይዘን

ከነበረ፤ በማስወገድ፤ ይቅር በማለት ማፍረስ አለብን። ይቅር በማንልበት ጊዜ ግን ሰይጣን በሕይወታችን ለእግሩ ማረፊያ ያገኛል። ይህንን ያገኘውን የእግሩን ማረፊያ ደግሞ እያሰፋው ይሄዳል። ቀጣ ውሎ ሲያድር ምሬት ሆኖ ወደ መንፈሳችን ዘልቆ ይገባል። ጥላቻ ወደ መንፈሳችን ዘልቆ ሲገባ ደግሞ መራራ እንሆናለን፤ መንፈሳችንም ይጨልማል። ሰይጣን ደግሞ የጨለመ መንፈስ ማኅበርተኛ እና አጋፋሪ ነው። በጨለማ መንፈስ ውስጥ ሰይጣን መግቢያ መውጫ ያገኛል።

ቀደም ብሎ ጌታ ያስተማረው ጸሎት አስመልክቶ በተሰጠው ዕሳብ ላይ የይቅርታ ጉዳይ ዘርዘር ባለ መልኩ እንደተገለጠው ሁሉ፤ አሁንም ከጠላት ጋር በሚኖረን መንፈሳዊ ውጊያ ለድሉ አስተማማኝነት ለሌሎች ያለን የይቅርታ ልብ እጅግ ወሳኝ ነው። ለምሳሌ አንዳንድ ሰዎች ከሌሎች ሰዎች ጋር ሲጣሉ፤ መጨረሻ ላይ በጣም መራራ በመሆን ከእግዚአብሔርም ጋር ያላቸው ግንኙነትና ሰላም ሲበላሽ ይስተዋላል። የዚህ ምክንያቱ በተማረሩ በት ሰው ላይ ለምን እግዚአብሔር አንድ ክፉ ነገር አላደረገበትም የሚል ነው። በመጨረሻም እነርሱ የጠሉትን እግዚአብሔር እንዲጠላላቸው ፈልገው እግዚአብሔር እሺ ሳይል ሲቀር፤ የጠላቴ ወዳጅ ጠላቴ ነው በሚል ዕሳብ በእግዚአብሔር ላይ ያኮርፋሉ። በዚህም ሰላማቸው ይበጠበጣል። ማንኛችንም ብንሆን እንዲህ ዐይነት ሕይወት ይዘን ሰይጣንን መቃወም አንችልም። በጠላታችን ላይ አመርቂ ድል እንድናገኝ ካስፈለገ አስቀድመን ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሆነን በሰላም መሞላትና በተጨማሪም ከሌሎች ሰዎች ጋር ያለን ግንኙነት በይቅርታ ማበጀትና ሰላምን መመሥረት አለብን።

መ) የእምነት ጋሻ ማንሣት

"ከእነዚህም ሁሉ ጋር፤ የሚንበላበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ

ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነት ጋሻ አንሡ" (ኤፌ.6፥16)።

ጥንት የሮማውያን ወታደሮች ከነበሩአቸው የጦር እቃዎች ውስጥ አንዱ ጋሻ ነበር። ይህ ጋሻ የሚሠራው ከቈዳ ሲሆን፤ ወደ ጦር ነት በሚወጡበትም ጊዜ በእሳት ተለኩሶ የሚወረወርን ፍላጻ ለማጥፋት በውሃ ይነከር ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስም ከዲያብሎስ ጋር የሚደረገው መንፈሳዊ ውጊያ ላይ የሚንበላበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነት ጋሻ አንሱ ይላል። እምነት በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ አማኝ እንዳይሳዳ ወይም ጥቃት እንዳይደርስበት የሚረዳ መንፈሳዊ እቃ ጦር ነው። ያለዚህ እቃ ጦር እየተንበላበሉ የሚመጡትን የክፉውን ፍላጻዎች ማጥፋት አይቻልም። እምነት ሲጠፋ ከእግዚአብሔርም ጋር ያለ ሕያው ግንኙነት ጠፋ ማለት ነው። አንድ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ጴጥሮስን እንዲህ አለው። "ደግሞም ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ ስምዎን፤ ስምዎን ሆይ፤ እነሆ፤ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሲያበጥራችሁ ለመነ፤ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ ጸለይሁ፤ አንተም በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አበርታ" (ሉቃ 22፥31-32)። የሰይጣን ፈተና የሚያነጣጥረው እምነታችንን በማናጋት፤ በማጥፋት ላይ ነው።

የሰይጣን ማጥቂያዎቹ ፍላጻዎቹ ናቸው። እነዚህ ፍላጻዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምን ምን እንደሆኑ አልተጠቀሱም ሆኖም ከሚሠራቸው ክፉ ሥራዎች ተነስተን ግን መገመት እንችላለን። ይኸውም ትካዜ፤ መከራ፤ ጸጸት፤ ተስፋ መቀረጥ፤ ተስፋ ማጣት፤ የኅሊና ክስ፤ ጥዳት ... ወዘተ ሊሆኑ ይችላሉ። ስለዚህ በእነዚህ ፍላጻዎች በቀላሉ የሰዎችን ስሜትና አእምሮ ሊጎዳ፤ እምነትንም ሊያስጥል ስለሚችል የሚወረወርብንን የክፉ ፍላጻ እንደየ አመጣጡ ለመመለስ የእምነት ጋሻ ማንሳት ያስፈልጋል። ይህም እምነት የሚገኘው የእግዚአብሔርን ቃል በመስማት፤ በልብም በመሰወር ነው።

ሠ) የመዳን ራስ ቀኅር

"የመዳን ራስ ቀኅር ..."

የራስ ቀኅር የራስን ዙሪያ የሚሸፍን የጦር ዕቃ ነው። አገል ግሎቱም እራስን ለመከላከል ሲሆን አእምሮአችን በጠላት እንዳይጠቃ በእግዚአብሔር ተስፋ መሞላት መቻል አለበት። ይህም ብቻ አይደለም ስለ ድኑታችን በቂ ግንዛቤ ሊኖረን የተረዳነውንም አጥብቀን ልንይዝ ይገባል (1ተስ5÷8)።

(3) ማጥቂያ መንፈሳዊ የጦር ዕቃ

ሀ) በመንፈስ ሰይፍ ወይም በእግዚአብሔር ቃል መዘጋጀት
"የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው" ኤፌ 6÷17

በዚህ በኤፌሶን 6÷10-18 ላይ ከተገለጠው መንፈሳዊ እቃ ጦር ውስጥ በማጥቂያነት የተቀመጠው ይህ የእግዚአብሔር ቃል ነው። መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ በአማኝ ውስጥ ሆኖ በነይል መሥራት ቢፈልግ ለእርሱ ሰይፍ በአማኝ ዘንድ ያደረ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ከዚህ አኳያ የእግዚአብሔር ቃል በመንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ ዐይነተኛ ቦታ ያለው ነው። ለዚህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ በቄላ 3÷16 ላይ "የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ" የሚለን። ጠላት ለውጊያ በእኛ ላይ በሚነሳሳበት ጊዜ፣ መንፈስ ቅዱስ የመጣብንን ውጊያ ለመመለስ ወይም ለመመከት የሚጠቀመው በውስጣችን በሙላት ካለው ቃል ነው። ይህንን ልብ ብለን በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ መዋጋት ብንጀምር መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ቃል እንደሚሰጠን ማስተዋል እንችላለን። ሆኖም ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የተቆራኘ ነገር እስካልኖረን ድረስ ይህ ነገር አይሆንም። ሌላው ቢቀር ቃሉን ባነበብንበት ወይም በሰማንበት ጊዜና ባላነበብን

በት ጊዜ እንኳ ያለን መንፈሳዊ ጉልበት ይለያያል። ቃሉን ስናነብ ወይም ስንሰማ ጠንካራ ጥልበት ይኖረናል በዚህን ጊዜ ውጊያ ቢመጣብን እንኳ ቀድመን ያነበብነውን የእግዚአብሔርን ቃል መንፈስ ቅዱስ ለድል እንደ ድልድይ ይጠቀምበታል። ሳናነብ ከቀረን ግን ሽንፈታችን ይበዛል። የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን መኖሩ በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ ወዲያውኑ ተነስተን ለመዋጋት ይረዳናል። ለምሳሌ በውጊያ ውስጥ በጣም ደክመንና ጠውልገን ከርመን የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኛ ቢመጣ ወይም መልእክት ብንሰማ ወዲያውኑ ብድግ እንላለን፤ ካለንበት ሁኔታ እንወጣለን። የዚህ ምስጢሩ ቃል በሐይወታችን መሥራቱ እንጂ ሌላ ነገር አይደለም። ቃሉ ወደ እኛ ቢመጣ በውስጣችን የመንፈስ ሠይፍ ይሆንና ያለንበትን ፈተና ይቈራርጣል፤ ወዲያውም ከአጠገባችን ብዙ ነገር ገለል ይልልናል። የሰማነው ቃል ግን በውስጣችን ኖሮ ቢሆን፤ ካለንበት ጦርነት ለመውጣት ሰባኪው እስኪሰብክም ድረስ አንጠብቅም ነበር።

በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ቃሉን እንደ ሰይፍ ይጠቀማል፤ እኛ ግን ብዙ ጊዜ "መንፈስ ይሙላባችሁ" የሚለውን ቃል ይዘን "የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ" የሚለውን ቃል ግን እንረሳለን (ኤፌ 5÷18፤ ቄላ 3÷16)። ሆኖም በሐዋርያው ጳውሎስ ውስጥ ሆኖ "መንፈስ ይሙላባችሁ" ያለን እግዚአብሔር እንደ ገናም በቄላበይስ መልእክት ላይ "የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ" ብሎ ያስተምረናል።

መንፈስ ቅዱስ አለኝ ብሎ መኩራትና መመገድ አደገኛ ነው። መንፈስ ቅዱስን ከወደድን እርሱ የደረሰውን ቃል አብረን መውደድ አለብን። ደራሲው ከመጽሐፉ፣ ከቃሉ ጋር ማደር ይፈልጋል። የእግዚአብሔርን ቃል ቅዱሳን ሰዎች በእግዚአብሔር መንፈስ ተነድተው ጻፉት (2ጴጥ2÷21)። መንፈስ ቅዱስ

ስም በእኛ ውስጥ ሲያድር ቃሉንም በፍቃዳችን ወደ ልባችን አስገብተን ከእርሱ ጋር ማሳደር ያስፈልጋል። በእኛ አድሮ ሥራ የሚሠራውና የጠላትን አሠራር የሚያፈርሰው በውስጣችን የኖርነውን ቃሉን በመጠቀም ነው።

ለ) በመንፈስ መጸለይ

ጸሎት ራሱ ሰይጣንን የምንዋጋበት መሣሪያ ነው። መንግሥትህ ትምጣ ብለን ወደ እግዚአብሔር ስንጣራና ይኸ ጸሎት መልስ ሲያገኝ የአጋንንት ምሽጎች ይፈራርሳሉ።

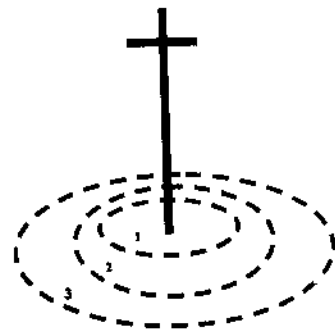
በጸሎት አማኞች ወደ እግዚአብሔር ይጠጋሉ፤ በአምላካቸው ክንፍ ሥር መሸሸጊያ ያገኛሉ፤ በላባዎቹ ይጋረዳሉ፤ ከክፉ ይጠበቃሉ፤ እባቡና ጊንጡን ይጫማሉ፤ አንበሳውንና ዘንዶውን ይረግጣሉ (መዝ 91)።

መንፈስ ቅዱስ እንዴት መጸለይ እንዳለብን ያሳየናል፤ ያግዘናል፤ ይመራናልም፤ በማይነገር መቃተት በውስጣችን ይማል ዳል። በልሳን ስንጸልይም በግል እንታነጻለን (ሮሜ 26-27፤ 1ቆሮ 14፥4)።

ድል በመስቀሉ

"እነርሱም በበጉ ደም፤ በምስክርነታቸውም ቃል፤ ድል ነሡት፤ እስከ ሞት ድረስ እንኳ፤ ለነፍሳቸው አልሳሱም" (ራእ 12፥11)።

ሥጋ፤ ዓለምና ሰይጣን በመስቀሉ ድል ተመተዋል።

ድል በሥጋ ላይ፤

"ከእንግዲህ የገጢአት ባሮች እንዳንሆን፤ የገጢአት ሰው ነት እንዲሻር አሮጌው ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንደ ተሰቀለ እናውቃለን" (ሮሜ 6፥6)።

ድል በዓለም ላይ፤

"ነገር ግን ዓለም ለእኔ ከተሰቀለበት፤ እኔም ለዓለም ከተሰቀለበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር፤ ሌላው ትምክህት ከእኔ የራቀ ይሁን" (ገላ 6፥14)።

ድል በሰይጣን ላይ፤

ቄሳ 2፥14-15፤ ዕብ 2፥14-15

"እንግዲህ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ፤ ዲያብሎስን ተቃወሙት፤ ከእናንተ ይሸሻል፤ ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ፤ እርሱም ወደ እናንተ ይቀርባል፤ እናንተ ገጢአተኞች እጃችሁን እንደ፤ እናንተ በሁለት ዕባብ የምትዋሉ ልባችሁን አጥፉ" (ያዕ 4፥7-8)።

VI. አንተ ግን

«ነገር ግን በመጨረሻው ቀን የሚያስጨንቅ ዘመን እንዲመጣ ይህን ዕወቅ። ሰዎች ራሳቸውን የሚወዱ ይሆናሉና፤ ገንዘብን የሚወዱ፤ ትምነህተኞች፤ ትዕቢተኞች፤ ተሳዳቢዎች፤ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፤ የማያመሰግኑ፤ ቅድስና የሌላቸው፤ ፍቅር የሌላቸው፤ ዕርቅን የማይሰሙ፤ ሐሜተኞች፤ ራሳቸውን የማይገዙ፤ ጨካኞች፤ መልካም የሆነውን የማይወዱ፤ ከዳተኞች፤ ችኩሎች፤ በትዕቢት የተነፉ፤ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወዱ ይሆናሉ፤ የአምልኮት መልክ አላቸው ነይሉን ግን ከደዋል ከእነዚህ ደግሞ ራቅ። ወደ ቤቶች ሽልከው እየገቡ ነጠአታቸው የተከመረባቸውን በልዩ ልዩ ምኞትንም የሚወሰዱትን ሁልጊዜም እየተማሩ እውነትን ወደ ማወቅ ሊደርሱ ከቶ የማይችሉትን ሞኞችን ቤቶች የሚማርኩ ከእነዚህ ዘንድ ናቸውና። ኢያሴስና ኢያንበሬስም ሙሴን እንደ ተቃወሙት፤ እንዲሁ እነዚህ ደግሞ አእምሮአቸው የጠፋባቸው ከእምነትም የተጣሉ ሰዎች ሆነው እውነትን ይቃወማሉ። ዳሩ ግን የእነዚያ ሞኝነት ደግሞ ግልጥ እንደ ሆነ ሞኝነታቸው ለሁሉ ይገለጣልና ከፊት ይልቅ አይቀናሳቸውም።

አንተ ግን ትምህርቴንና አካሄዱን አሳቤንም እምነቴንም ትዕግሥቴንም ፍቅሬንም መጽናቴንም ስደቴንም መከራዬንም ተከተልህ፤ በአንጾኪያና በኢቆንዮን በልሰጥራንም የሆነብኝን የታገሥሁትንም ስደት ታውቃለህ፤ ጌታም ከሁሉ አዳነኝ። በእውነትም በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ። ነገር ግን ክፉዎች ሰዎችና አታላቆች እያሳቱና እየሳቱ በክፋት እየባሉ ይሄዳሉ» (2ጢሞ 3፡1-13)።

በጢሞቴዎስ መልእክት «አንተ ግን» የሚለው ሐረግ ተደጋግሞ ይገኛል። በ1 ጢሞ 6፤ ከላይ በተጠቀሰው ሁለት ጊዜ፤ በምዕራፍ 4 እንደገና እናገኘዋለን። «አንተ ግን» የሚለው ጥሪ

በአንድ በኩል የሕይወትን አቅጣጫ በሌላ በኩል የትምህርቱን አቋም በሦስተኛ ደረጃ ደግሞ የአገልግሎቱን የስምራቱን የጥሪውን ጥዳይ የሚመለከት ነው።

ጳውሎስ ዘመኑን ሊያጠናቅቅ ሲዘጋጅ በጢሞቴዎስ ላይ ብዙ አደራ ይጭን ነበር። ስለዚህ ዋና ዋና ነገሮችን ይነግረዋል። በተለይ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ላይ መሄጃው እንደተቃረበና በዚህ ሥጋ ውስጥ የሚኖርበት ዘመን ሊያከትም የተጠጋበት ወቅት መሆኑን ተረድቶ ታላቁን አደራ ጢሞቴዎስ ላይ ይጥላል። በዚህ አኳያ ደግሞ ስለሚመጣው ሁኔታ ስለዘመኑ ይነግረዋል።

ጊዜ በተለያየ መንገድ ይለካል። ጊዜን በዓመት፤ በወር፤ በቀን፤ በሰዓት፤ በደቂቃ ወዘተ እንለካለን። ነገር ግን ደግሞ ጊዜ የሚለካበት ሌላ ጠባይ አለው። በውስጡ በታጨቀው፤ በውስጡ በሚካሄደው እንቅስቃሴ፤ በውስጡ በሚገለጠው ክስተት፤ ባሕርይ አኳያ ጊዜ ይለካል። በዚህ ምዕራፍ ስለጊዜ ሲናገር በዚህ ዐሳብ ነው።

«ነገር ግን በመጨረሻው ቀን የሚያስጨንቅ ዘመን ... » እንደዚህ ዐይነት መልዕክት መስማት ደስ አይልም። በተለይ ለእኛ አይመቸንም። ምክንያቱም ከጢሞቴዎስ ይልቅ በመጨረሻው ዘመን ላይ ነው ያለነው። የመጨረሻው ቀን ብሎ የሚናገረው የምስራች የሆነ የሚጓጓ ነገር አይደለም የሚናገረው፤ የሚያስቆም ነገር ነው የሚናገረው፤ ደስ የማይል ክፉ የሚያስጨንቅ ዘመን ይመጣል ይላል።

እግዚአብሔር ካለ የተባለው እውነት ነው። ከእኛ ምኞት ምንም ተቃራኒ ቢሆን እግዚአብሔር ከተናገረው እርሱ እውነት ነው። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ቃል እውነት ጋር መስማማት ይበጀናል።

ጳውሎስ ስለዚህ ክፉ ዘመን ሲናገር ከሰው ማንነት ውጪ በሆኑ

ነገሮች ላይ አይደለም። በርግጥ ጌታ በማቴ 24 ስለመጨረሻው ዘመን ሲናገር የምድር መናወጥ ረሐብና ቸነፈር እንደሚኖር እነኝህን የመሳሰሉ ነገሮች ተናግሯል።

እዚህ ግን ዘመኑ ክፉ የሚሆነው ከእንደዚህ ዐይነት ጉዳዮች የተነሣ ሳይሆን በሰው ውስጥ ከሚገለጠው ከሰው ውስጣዊ ሁኔታ፣ ባሕርይ፣ ጠባይ የተነሣ እንደ ሆነ ይናገራል። የተመረዘ የውስጥ ሰውነትን ይመለከታል።

1. እግዚአብሔር ለተከታዮቹ የሚያደርገው ጥሪ

ይህ «አንተ ግን» የሚለው ሐረግ አንተ የተባለለት ወይም አንተ የተባለው ከሌሎች ጋር የሚነፃፀር ከሌሎች ጋር በተለያዩ ሁኔታዎች ተቃርኖ ውስጥ የሚገኝ እንደ ሆነ የሚያመለክት ነው። ልዩነትን የሚጠራ ሐረግ ነው፤ የተቃርኖ ይዘትን ያመለክታል፤ በማንነት ወይም በአቋም ደረጃ፣ በአመለካከት ደረጃ፣ በዋጋ አሰጣጥ ደረጃ፣ በአደራረግ፣ በአሠራር ሁኔታ፣ በአካሄድ፣ በአኗኗር ዘይቤ ልዩነትን የሚያመለክት ነው።

«አንተ ግን» ከሌሎች ይልቅ የሚል ዐሳብ አለው፤ «አንተ ግን የተለየህ ሁን» የሚል ሐሳብ አለው። ይህን ዐይነት ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ስፍራ እናገኛለን፤ በብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን በተለይም ደግሞ ወደ ጢሞቴዎስ በተጻፈው መልእክት ውስጥ ተደጋግሞ እናያለን።

በኤርምያስ መጽሐፍ ውስጥ እግዚአብሔር ኤርምያስን «አንተ ግን ወገብህን ታጠቅ ተነስም ያዘዝሁህንም ሁሉ ንገራቸው በፊታቸው እንዳሳስፈራህ አትፍራቸው» (ኤር 1፡17) ሲል እንሰማለን። ይህ ዐይነቱ አባባል ከሌሎች ሰዎች ሁኔታ ጋር ይነጻጸራል። እዚህ ጋ ከራሱ የሚነጻጸረው ከእግዚአብሔር ሕዝቦች ጋር ነው። በኤር 1 ቀጥር 16ም «ስለ ክፉታቸውም ሁሉ እኔን በለተዉ ለሌሎችም አማልክት ስላጠኑ ለእጃቸውም ስራ ስለ

ሰገዱ ፍርዴን በእነርሱ ላይ እናገራለሁ» ይላል።

እግዚአብሔር ይህን የሚለው ስለ አዘነበት ሕዝቡ ነው። የተለየ ሆኖ መመላለስ የተገባው ይሄ ሕዝብ ከእግዚአብሔር ሸሽ፣ ክፉን በማድረግ መንገድ ተጓዘ። የሕያው ውሃ ምንጭ አምላኩን ተወ፤ ለሌሎች አማልክት፣ አማልክት ናቸው ብሎ ለሰየማቸው፣ ሳሰባቸው ለእጁ ሥራ ሰገደ፤ ኪዳኑን ተላለፈ፤ «ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይሁንልህ» የሚለውን የመጀመሪያ መመሪያ ስለ ተላለፈ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከእግዚአብሔር እየራቀ ስለ ሄደ፣ የእግዚአብሔርን ማዕከላዊነት እያስወጣራሉን ዋና እያደረገ ስለ ሄደ፣ ሕያው እግዚአብሔርን እየተወጣዎታትን በመካከሉ ስላስቀመጠ፣ ስላጠነ ነው። ሕይወቱ የዘቀጠ፣ ጀርባውን ለእግዚአብሔር የሰጠ ሆነ። በሕዝቡ መካከል ሳለው ለኤርምያስ እንዲህ ይለዋል- «አንተ ግን ወገብህን ታጠቅ፣ ተነስም ያዘዝሁህን ሁሉ ንገራቸው፤ በፊታቸው እንዳሳስፈራህ አትፍራቸው»።

2. ጥሪው ከባድ ቢሆንም መታዘዝ አማራጭ የለውም

ከብዙሃን ተለይቶ መውጣት፣ ከአጀቡ ውስጥ መውጣትና ለብቻ መቆም፣ አጀቡ በአንድ መንገድ ሲነጉድ ያንን መንገድ ተቃርኖ በተቃራኒ አቅጣጫ መጓዝ ከባድ ነው። ለእንደኔ ዐይነቱ፣ ለእንደኛ ዐይነቱ ለእያንዳንዳችን የሚከብድ ጥሪ ነው። ወንዙ በሚፈስበት አቅጣጫ አለመቅዘፍ፣ አለመዋኘት፣ ወንዙ ቁልቁል ሲፈስ ሽቅብ እንዋኝ ማለት፣ በጣም ከባድ ነው፤ የሚያዳግት ነው። ይሁን እንጂ እንዲህ ይለዋል "በፊታቸው እንዳሳስፈራህ አትፍራቸው" እነርሱን ከምትፈራ ይልቅ እኔን ብትፈራ ይሻላል፤ ለእነርሱ ከምትመቻቸው ለእኔ የምትመች ብትሆን ለአንተ ይበጅሃል።

ለኤርምያስ የመጣለት በጣም የከበደ ጥሪ ነው። ይሁንና ለዚህ

ጥሪ፣ ለዚህ ግብዣ፣ ኤርምያስ አዎንታዊ መልስ ባይሰጥ አሻፈረኝ ቢል አማራጩ የከፋ ነው። ለሕዝቡ ሁሉ ከፈታቸው እየመጣ ያለው ነገር ከባድ ነውና፤ ይህ ሕዝብ ከእግዚአብሔር እየራቀ ስለመጣ በዚህ ሕዝብ ፊት የመጣው ክፉ ነገር ነው። ረሀብ ነው የመጣው፣ ሰይፍ ነው የመጣው፣ የባቢሎን ሰይፍ እየመጣ ነው፤ ቸነፈር እየመጣ ነው፤ ካህናት ምግብ ፍለጋ ሲዞሩ በመንገድ ላይ በሰይፍ የሚወድቁበት ጊዜ እየመጣ ነው። ከረሀብ የተነሣ ርህሩህ እናቶች እንኳን ልጆቻቸውን ቀቅለው የሚበሉበት ጊዜ እየመጣ ነው፤ ልጆች ደኻ አደጎች፣ ወላጅ የለሽ የሚሆኑበት፣ ምርኮኝነት፣ ባርነት የሚሰፍንበት ጊዜ እየመጣ ነው። ስለዚህ ኤርምያስ ከእግዚአብሔር ጥሪ ሸሽቶ ከሕዝቡ ጋር ቢደባለቅ የሚጠብቀው የባሰ ክፉ ነገር ነው። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ጋር ሆኖ እስከተቻለ ጊዜ ድረስ ሕዝቡን ወደ መልካም ነገር እየተጣራ ቢመላለስ ነው የሚበጀው። ዘመኑ ሲከፋ ጥሪያችንም የከበደ ይሆናል። ይሁን እንጂ ለሚደረግልን ጥሪ እሺታችንን ባንመልስ ጀርባን ብንሰጥ፣ በራሳችን መንገድ እንሂድ ብንል፣ የባሰ ክፉ ነገር ውስጥ ነው የምንገባው።

«አንተ ግን» ተለይ ይለዋል። እግዚአብሔር ለዚህ ሕዝብ በአንድ ወቅት ሲናገር «እኔ የተመረጠች ፍጹምም እውነተኛ ዘር አድርጌ ተክዬሽ ነበር፤ አንቺ ግን ክፉ የእንግዳ የወይን ዘር ሆነሽ እንዴት ተለወጥሽብኝ» (ኤር 2፡21) ይሄ ከሕዝቡ ፍቃድ ጋር የተያያዘ ጥያቄ ነው። የእግዚአብሔር ቸርነት፣ እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚሰጠው በኅክምና ስለ ተጓደለ ሳይሆን ሕዝቡ ፈቃዱን ለእግዚአብሔር ፈቃድ ከማስገዛት ይልቅ በራሱ መንገድ ለመሄድ ስለ ፈለገ ነው ሌላ ወይን የሆነው።

ጨው አልጫ ቢሆን ለምን ይጠቅማል? የእግዚአብሔር ቃል ለምንም አይበጀም ነው የሚለን። ጌታ ኢየሱስ «እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል?

ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደ ፊት ለምንም አይጠቅምም» (ማቴ 5፡13) ይላል።

እዚህ ስፍራ ላይ ጨው ተብሎ የተገለጠው ዛሬ የምናየውን የጨው የተጣራ መልክ የያዘ ሳይሆን ዛሬ ቦሌ ብለን የምናውቀውን ኖራ መሰል ከምድር የሚታፈስ ልዩ የዕፈር ዐይነት ነው። ይኸ ቦሌ መሰል ነገር ጨውነት ያለው ነው። ይሁንና ሁለንተናው ጨው አይደለም፤ ግን እንደ ጨው ያገለግላል። አንዳንድ ጊዜ ይህ ኖራማ መሳይ ልዩ ዕፈር ከውስጡ ያለው ጨው ሚሙቶ በውሃ ከተዋሐደም በኋላ ያንኑ ነጫማ መልክ ይይዛል። በዚያን ወቅት እንደ ጨው ሊጠቀሙበት ቢሞክሩ ጨውነቱንም ያጣ ሆኖ ያገኙታል። በዚህን ጊዜ ጨው አልጫ ሆነ፤ የጨውነቱን ጣዕም አጣ ይባላል።

ይህ ጨውነት የማይታይ ከሆነ ጨውነት ወደ አልጫነት ከተለወጠ ልዩ እንግዳ የወይን ግንድ ከሆንን ይህንን አልጫነት ይቀየር ዘንድ ለሕዝቡ እግዚአብሔር እንደገና ጥሪ ያቀርባል፤ ለእያንዳንዳችን ጥሪ ያቀርባል። «አንተ ግን» ይላል ይህን ዐይነት አጠራር በየቦታው ተነግሯል ለምሳሌ ለዳንኤል «አንተ ግን እስከ ፍጻሜ ድረስ ሂድ አንተም ታርፋለህ በቀኑም መጨረሻ በዕጣ ክፍልህ ትቆማለህ» (ዳን 12፡13) ተብሎ ተነግሮታል። ስለሚመጣው ዘመን ተነገረው፤ ክፉዎች በክፉታቸው እየባሱ እንደሚሄዱ ተነገረው። ደግሞም ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ዘንድ እያስገኙ ራሳቸውን የሚያጠፉም እንደሚኖሩ ተነገረው። በዚህ መካከል፤ አንተ ግን በዚህ በያዝከው መንገድ 'አልጫ' ባልሆነው፤ ጨው በሆነው መንገድ እስከፍጻሜ ሂድ። ከዚያ በኋላ ታርፋለህ፤ በመጨረሻም በዕጣ ክፍልህ ትቆማለህ ተባለ።

3. ይህ ጥሪ ለምሕረት የሚያበቃ የተመለሱ ጥሪ ነው
ይህ «አንተ ግን» የሚለው አጠራር እግዚአብሔር የራሱ ወገን

ሲያደርግ ሲፈልግ፣ ተስፋን ሊሰጠን፣ በፊታችን ሕይወትን ሊያለመልም፣ ሊፈርድብን ሳይፈልግ፣ ለእኛ የሚያቀርበው ጥሪ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ አሁንም፣ ያንጊዜም ያው ነው። በብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን የምናየው የእግዚአብሔር ሕዝብ ከእግዚአብሔር የመኩብለል ፈተና ይገጥመዋል። ቀድሞውንም የኪዳንን ሕዝብ፣ የእስራኤል ሕዝብ ሁኔታ ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ግንኙነት በአብዛኛው የሚታየው ከእግዚአብሔር ሲኮበል፣ ሲሸሸ ነው። ነገሥታትን እግዚአብሔር ቀብቶ በሥልጣን ላይ ሲያወጣቸው ጥቂት ከቆዩ በኋላ፣ ስልጣናቸው ከተደላደለ በኋላ፣ ጀርባቸውን ለእግዚአብሔር ይሰጡ ነበር።

ይሁንና ሕዝቡ አልፎ ለጥፋት ከተሰጠ በኋላ ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ ቢጮኹ እግዚአብሔር ይመልሰዋል። ሕዝቡ ሕይወቱ የተሟላ ሲሆንለት ጥቂት ቆይቶ አሁንም ደግሞ ለእግዚአብሔር ጀርባውን ይሰጣል። በዚህ ዐይነት መንገድ ሲመላለስ የታየ ሕዝብ ነው።

ከይሁዳ አውራጃ ከተሞች ለማምለክ ወደ ቤተ መቅደሱ ይሰበሰባሉ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ግን ይጋፋሉ። እውነተኛ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያመጡ የእግዚአብሔርን ባሪያዎች ያሳድዳሉ (ኤር 26፡1-9)። ለጾምም ከየአውራጃው ከተሞች መጥተው በቤተ መቅደሱ ይሰበሰባሉ። እውነተኛ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያመጣውን ነቢዩ ኤርምያስን ያስወግዳሉ (ኤር 36፡1-7፡24-26)። ተሰባስበው ምንም ይሁን ምን እንታዘዛለን በማለት ከእግዚአብሔር ምሪት ይጠይቃሉ። ምሪት ሲሰጣቸው አሻፈረኝ ይላሉ፤ መልእክተኞቼንም አፍነው፤ አግተው ይወስዳሉ (ኤር 42 እና 43)።

የአዲስ ኪዳን ሕዝብም እንደዚሁ ነው። ሃይማኖታዊ መልኩን ይይዛል፤ ነገር ግን በሃይማኖቱ መካከል ሊገኝ የሚገባውን ሕያው

እግዚአብሔርን ያጣል። ለእኛም አዲስ ኪዳን ብንሆን «በመንፈስ ብትኖሩ በመንፈስ ተመላለሱ»። በመንፈስ ዳግመኛ ብትወለዱ በዚህ ዳግመኛ ልደትን በሰጣችሁ በመንፈስ፣ በእውነት መንፈስ፣ በቅድስና መንፈስ ተመላለሱ ነው የሚለው።

እምነታችን በክርስቶስ ዙሪያ ይጀምርና በሕይወታችን ክርስቶስን ማሳየት፣ ክርስቶስን ማየት፣ እግዚአብሔርን ማየት እየቀረ ይሄዳል። ራስን ማየትና ማሳየት የሃይማኖታችን ማዕከል ይሆናል። በዚህ ጊዜ ጨው አልጫ ይሆናል፤ ብርሃን ሰጪውም ጨለማ ይሆናል፤ እንደዚህ ዐይነት ችግር እናያለን ሃይማኖታዊ ሥርዐቱ ይኖራል፤ ሃይማኖታዊ ልምምዱን እንቀጥለዋለን፤ ልምምድ እስከ ሆነ ድረስ አንደበታችን ይደግመዋል፤ ነገር ግን በመሐል እንቡጥ መሆን የሚገባው፣ የነገሮች ሁሉ ማዕከል መሆን የሚገባው የፍጥረት ሁሉ ባለቤት እርሱ ይወጣል፤ ይሸሻል። ለእያንዳንዳችን ሕይወት መስተካከል እግዚአብሔር ብርሃን ይሰጠን፤ የቤተ ክርስቲያንን ሕይወት የምንቃኝበት ዐይን እግዚአብሔር ይሰጠን።

በጌታችን ዘመን የነበሩት ፈሪሳውያንም የሃይማኖቱን ሥርዐት ማሟላት ሥራቸው ስለ ሆነ ሥርዐቱን ቢያደርጉትም የእግዚአብሔርን ቃል ይተዉ ነበር፤ የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማር ቸል ይሉ ነበር። ጸሎታቸው ውጫዊ ሆነ፤ የአምልኮ ሥርዐታቸው ውጫዊ ሆነ እንጂ የልብ ነገር ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ ነገር አልተገኘበትም።

የሃይማኖታዊ ሥርዐት ይፈጽማሉ፤ በጎ ትሩፋትንም ያሳያሉ፤ ነገር ግን የነገሩ ማዕከል እግዚአብሔር አይደለም፤ «እንግዲህ ምዕዋት ስታደርግ ግብዞች ሊከበሩ በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ። እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል» (ማቴ 6፡1-4) ብሎ ጌታችን ተናገረ። በሃይማኖት ክልል ውስጥ በመንፈሳዊ ልምምዳችን ውስጥ ዋናው

ነገር እግዚአብሔርን ማሳየትና ማስከበር ነው ወይስ የራሳችን ክብር ነው?

እነዚህ የሃይማኖት መሪዎች ጥንት መጀመሪያ ላይ በጥሩ ጅማራ የነበሩ ግን በኋላ ላይ ሕይወታቸው የዘቀጠ በእግዚአብሔር ፈንታ ራሳቸውን ማስገባት የጀመሩ ናቸው። እግዚአብሔር ከልባቸው ብዙ የራቀ፣ ለአንደበታቸው ግን የቀረበ ሆነ። እነርሱ ምዕዋት አድራጊዎች ከሆኑ ዓላማው እግዚአብሔር የሚያዘውን ጽድቅ መፈጸም ሳይሆን ክብርን ማግኘት ነው። ከምናደርጋቸው ነገሮች ውስጥ በሰዎች ለመታየት፣ መንፈሳዊ ተብላን ለመከበር የምናደርጋቸው ለእግዚአብሔር ከልብ ከምናደርጋቸው ጋር ሲነጻጸሩ ምን ያህል ናቸው? «አንተ ግን ምዕዋት ስታደርግ ምዕዋትህ በሰውር ይሁን፤ ቀኝ እጅህ የምታደርገውን ግራህ አትወቅ»።

መልእክቱ ምንድን ነው? የምታደርገው ለታይታ አይሁን፤ ራስን ለማሳየት አትነሣ፤ በሕይወትህ ሁሉ እግዚአብሔርን ማሳየት ይሁን ማለት ነው። «ስትጸልዩ እንደ ግብዞች አትሁኑ። ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብ በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል፤ አንተ ግን ስትጸልይ እልፍኝህን ዝጋ፣ በሰውር ለሚያይ አባትህም ጸልይ» እንደሚለው ማለት ነው። ሃይማኖታዊነቱ በሰው ዘንድ ቢታይ ይሄ እንዴት ዐይነት ግሩም መንፈሳዊ ሰው ነው፤ ልዩ 'የተቀባ' ሰው ብንባል ነው የምንናፍቀው ወይስ በእግዚአብሔር ፊት በትህትና ሃደን የእግዚአብሔርን ነገር ማሳየት እግዚአብሔር ከፍ ከፍ እንዲል እኛ ግን በእግዚአብሔር ውስጥ እንድንሰወር፣ 'እርሱ ሊልቅ እኔ ላንስ ይገባል' እንዳለ እንደ መጥመቁ ዮሐንስ በዚያ ልብ ነው የምንመላለሰው?

ጸሎታችን የሚበዛው በየመንገድ ማዕዘን ማለትም ሰዎች የሚሰበሰቡበት ቦታ ነው? ወይስ በጓዳችን? ከእግዚአብሔር ጋር የው

ስጥ ግንኙነት አለን?

"ስትጸሙም እንደ ግብዞች አትጠውሉ፤ ለሰዎች ሊታዩ ፊታቸውን ያጠፋሉና ዋጋቸውን ተቀብለዋል። ስንተ ግን ስትጸም በሰውር ይሁን"፤ እዚህ ላይ ልብ እንድንል የሚያስፈልገው ነገር እግዚአብሔርን ከማየትና ከማሳየት ይልቅ በሃይማኖታዊ አድራጎችን ራሳችንን ማየትና ማሳየት እግዚአብሔር የሚፈልገው መንገድ ስላልሆነ ስንተ ግን ከዚህ ውጪ ሁን፤ ሰማያዊውን ነገር ምድራዊ አታድርገው፤ የልብን ነገር የታይታ አድርገህ አትለውጠው የሚለውን ዋና ምክር ነው (ማቴ 6፡16-8)።

ጌታ ኢየሱስ ለብዙሃን ሲናገር «እናንተ ግን ተጠንቀቁ አስቀድሜ ሁሉን ነገርኳችሁ» ስለ ዘመኑ መጨረሻ መልክም ሲናገር «ብዙ ሐሰተኞች ነቢያት ይነሳሉ፤ ብዙ ሐሰተኞች ክርስቶስች ይነሳሉ» ብሎ ካለ በኋላ "እናንተ ግን ተጠንቀቁ፤ እነሆ አስቀድሜ ሁሉን ነገርኳችሁ" ይላል። ሌላው በሚነጉድበት መንገድ አትሂዱ ማለቱ ነው (ማቴ 24፡23-25)።

4. የወንጌልን እውነት ጠብቅ

"ብዙዎች እያሳቱና እየሳቱ ይሄዳሉ፤ ስንተ ግን በተማርከበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ቁም" (2ጢሞ 3፡13-14)። በተለያዩ ስልትም ቢመጣ አንተ ጸንተህ ቁም አንዳንዴ ሌሎች ሲከተሉ ሲተምሙ ከእነርሱ ተለይተን ብቻችንን መቆም በጣም ከባድ ነው። እነ ሲድራቅ ሚሳቅ አብድናጌ ሌላው ሁሉ ሲጎነበስ እነርሱ ብቻ ሲቆሙ በጣም ከባድ ነበር። "አንተ ግን" የሚለው ጥሪ ይህን ያስከትላል፤ ደግነቱ እግዚአብሔር አብሮ ይሆናል። በዚያ ውስጥ የማዳን መንገድ ይመጣል። ነገ የሚሞት ሰው ዛሬ ቢሞት ብርቅና ድንቅ አይደለም። ከነገ ወዲያ የሚሞት ሰው ነገ ቢሞት ምንም አይደለም። ባያድነንም እንኳ ስለ ማለታቸው የጸና አቋም እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን። እግዚ

አብሔር ደግሞ ታማኝ ነው፤ እነሲድራቅ ቆመ።። ዐይንህ ላፈር ትባል ይሆናል፤ የምላስ ጅራፍ ይኸጥደጥድብህ ይሆናል፤ ስምህ ይጠፋ ይሆናል፤ ያልሆነ ነገር ይለጠፍብህ ይሆናል፤ ነገር ግን አንተ በቃሉ እውነት ከአምላክህ ጋር መቆምህን አረጋግጥ።

ጳውሎስ የወንጌሉን እምነት መጻን በክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ መሆኑን ከዚያ ጋር ተደማሪ ከሰው ዘንድ የሚመጣ ምንም ነገር እንደሌለ ሲያስተምር አይሁዶች ግን ትምህርቱ ስላልተመቻቸው ባሕላቸውም ስላስገደዳቸው እንደ ገና ከዚያ ጋር የሕግ ሥርዐት መገረዝ ያስፈልጋል ብለው ማስተማር ጀመሩ። ያን ጊዜ ጳውሎስ ዞር በሉ አለ። ድሮ ለዚያ ሕግና ወግ ይታገል የነበረ ይወጣ ይወርድ ያሳድድ የነበረ እውነቱ በራሳት። የዚህን ጊዜ የጳውሎስን ስም ለማጥፋት ተነሡ።

በገላትያና በቆሮንቶስ አካባቢ በነበረው አገልግሎት «እርሱ እኮ እንዲያውም ሐዋርያ አይደለም፤ እንደኛ ከጌታ ኢየሱስ ጋር የተመላለሰ እኮ አይደለም» ተባለ። ይህም የእርሱ ትምህርት ተቀባይነት እንዳያገኝ ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ ማለት የማይገባውን ማለት ግድ ሆነበት። በመገለጥ ብዛት ሰዎች የማይሆን ስፍራ እንዳይሰጡት የማይፈልገውን፤ የሚሸሸውን አንዳንድ ነገሮችን መግለጥ ነበረበት። ግን ሲገልጥም ከ14 ዓመት በኋላ ነው። እኛ አንድ ማታ የሆነ ነገር የተገለጠልን እንደ ሆነ በማግስቱ ሮጠን ተገለጠልን እንላለን፤ እንናኘዋለን፤ እናዳርሰዋለን። ብዙ ጊዜ «እኔ ምን ዐይነት ሰው ነኝ? ሰማያት የሚከፈቱልኝ፤ የሚገለጥልኝ ሰው ነኝ» በማለት እንታብያለን። ጳውሎስ ግን 14 ዓመት ጠብቆ አስፈላጊ ሲሆን የቃሉን እውነት መናገር ግድ ሆነበት።

"በኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታንም ባነሣው እግዚአብሔር አብ ሐዋርያ የሆነ እንጂ በሰዎች ወይም በሰው ያልሆነ ጳውሎስ" ብሎ ስለ ራሱ ይናገራል። በእግዚአብሔር አብ በእግዚአብሔር ወልድ

ማለት ግድ ሆነበት (ገላ1፡1)። የገላትያ ሰዎች ከፍቅራቸው የተነሣ ዐይናቸውን እንኳ በሰጡት ነበር፤ ከእውነት ጋር ነበሩ ልባቸውን ከፍተው ነበር (ገላ 4፡15-16)። በኋላ ሌሎች መጡና አወነባበዱአቸው። በእንደዚያ ዐይነት ግብዝነት ጴጥሮስም እንኳ እንዳፈገፈገ አይቶ ጳውሎስ ጴጥሮስን በሁሉ ፊት ገሠጸው (ገላ 2፡14)። ለምን? አንዳንድ ችግሮች በማኅበር ሲገሠጹ ሌሎችም ያ ችግር የያዛቸው ይለቃቸዋል። በጸሎት ጊዜ አንዳንዴ አንዳንድ አጋንንት እንደዚያ ይሆናሉ። እግዚአብሔር አንዱን ሲመታ ሌላው ለቆ ይሄዳል። ገሠጸው ቢገሠጽም ጴጥሮስ ጥፋቱን አውቋል። ሌላ ጊዜ በጳውሎስ የሚሠራ ልዩ ጸጋ በማለት በአክብሮት ስለ እርሱ ጴጥሮስ ተናግሮአል (2ጴጥ3፡15-16)። አንዳንዴ የሚገሠጹን ሰዎች ሲኖሩ ስለገሠጹን አዋረዱን ብለን ስማቸውን ከማጥፋት እንደ ጴጥሮስ ጸጋቸውን ብናከብር እግዚአብሔር ይወዳል። እግዚአብሔር ይርዳን።

እውነትን የያዘ ሰው መሰደዱ አይቀርም። ላለመሰደድ እውነትን መጣል ይኖርብናል፤ አንድ እውነት ቢኖር አንተ ተናገር አንተ ተናገር እንባባላለን፤ ለምን? ሌላው ርምጃ ቢወስድ ደስ ይለናል። እኛ ግን ሰደቱን እንሸሻለን፤ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ለመሰደድ ቁረጥ ይለዋል። መከራ ተቀበል ይለዋል እየደጋ ገመ፤ አይቀሬ ነውና፤ መከራ ለመቀበል ያልቆረጠ ለውጥን ማምጣት ታሪክን መቀየር አይችልም። «ነገር ግን እኛ ብንሆን ከሰማይ መልአክ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለየውን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን» (ገላ1፡8) እያለ ሲናገር ራሱንም አያተርፍም። በጳውሎስ ውስጥ የሠራ የእግዚአብሔር ጸጋ የተመሠገነ ይሁን። ለራሱም አይሳሳም። ይህንን የወንጌል ቃል ሽቃ ቅጠን በኋላ በሌላ መልክ ሌላ ወንጌል ይዘን ብንመጣ እኛም ብንሆን የሰማዩ መልአክም ቢሆን የተረገምን እንሁን። ጽኑ ርግጠኛነት የተሞላ ቃል ነው።

በግጽ መለኮት በአብ፣ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ፣ በሥላሴ ዘንድ በዘላለማዊ ዕቅድ የተደነገገውን ይህን የወንጌል የድነት መንገድ ለመበረዝ የሚፈልግ መልአክ እንኳ ቢኖር ምንም ዓይነት በብርሃን የተሞላ ይሁን ምንም ያህል በእግዚአብሔር ዘንድ እገኛለሁ ይበል፤ የእግዚአብሔርን ፊት በየዕለቱም ይይ፤ ነገር ግን ከዚህ ወንጌል የተለየ ወንጌል ቢሰብክ ይውደቅ፤ ይከሰከስ ነው የሚለው። በዚህ ነገር እርሱ ከማን ጋር እንደ ሆነ ያውቃል፤ ምንም አይደራደርም፤ አያቅማምም። በዚህ ቦታ የሚናገረው ስለ ክፉ መልአክ አይደለም፤ ስለ ቅዱሳን መላእክት ነው።

በብርሃን የተሞላ፣ አንዴ ሲገለጥ ምድርን የሚያናውጥ፣ በአንድ ሌሊት 185 ሺህ ረፍርፎ የሚያድር ጉልበተኛም ቢሆን፤ ይህንን ወንጌል ቢያጣምም የተረገመ ነው። ይህንን ሲል ከእግዚአብሔር ጋር ለመስማማት ነው።

«ሰውን ወይስ እግዚአብሔርን አሁን እሺ አሠኛለሁኝ? ወይስ ሰውን ደስ ላሰኘው እፈልጋለሁ? ዓላማዬ እርሱ ነውን? አይደለም ነው» የሚለው። "አሁን ሰውን ደስ ባሰኝ የክርስቶስ ባሪያ ባልሆንሁም" (ገላ1:10)። እንደ አሮን ሰውን ደስ በማሰኘት ከሄድኩኝ እንደ እርሱ ከሆነ የክርስቶስ ባሪያ አልሆንም።» ማለቱ ነው።

እንደምናውቀው፣ ቀደም ሲልም እንዳየነው የድነት ምንጭ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። የድነታችን መሠረት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለመስቀል መከራ በመታዘዝ የፈሰሰው ደም ነው፤ የድነታችን መሠረት። የድነት መንገዱ የእምነት መንገድ ነው። መተግበሪያ ኀይሉ ደግሞ የሥጋ ኀይል አይደለም፤ የዕውቀት ኀይል አይደለም፤ የዚህ ጉልበት አይደለም፤ ነገር ግን የመንፈስ ቅዱስ ኀይል ነው። ይህንን አጥብቀህ ያዝ ይህንን የሚመርዝ ነገር ተከላክል ነው የሚለው።

በመስቀሉ ላይ በተከናወነው ነገር ከፈሰሰው ደም የተነሣ የነጢአት ሥርየት እንዳገኘን ከበደልና ከነጢአት ነፃ የሚያወጣ ስርየት እንደ ሆነልን ይናገራል። ከዚያ ደግሞ በዚሁ በመስቀል ላይ በተሠራው ሥራ ከፍርድና ከኩነቴ ነፃ የሚያደርግ ጽድቅ እንደ ታደለን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ያ ብቻ አይደለም ከሕግ ሥራ ከሕግ ርግማን ከሕግ ሞግዚትነት፣ ከከንቱ ኑሮ በደሙ ተዋጅታችኋል ይለናል። በእኛ ላይ ያለው የዕዳ ጽሕፈት ተደምስሷል፤ ዋጋው ተከፍሏል። በብርና በወርቅ ላይ ሆን በከበረው በክርስቶስ ኢየሱስ ደም ተገዝታችኋል ይላል። አሁንም ከሕግ ርግማን ከከንቱ ኑሮ በደሙ ተዋጅተናል፤ የእምላካችን የክርስቶስ ኢየሱስ ገንዘብ ሆነናል።

በዚሁ መሠረት ደሙ «ሰላማችን ነው» ይላል፤ ከእግዚአብሔር ጋር የታረቅንበት ነው። እርቅ ብቻ ሳይሆን ከዚያም አልፎ ተርፎ ለእግዚአብሔር የጸጋ ልጆች ሆነናል፤ ያ ሁሉ የተከናወነው በደሙ፤ በመስቀሉ ላይ በተሠራው ሥራ ነው።

በመስቀሉ ድልንም አግኝተናል። በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞቱ ሻረው፤ በመስቀሉ አለቅነትና ሥልጣናትን ስለ ገፈፈ የጨለማ ሥልጣን በእኛ ላይ ቦታ የለውም። ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀሉ በኩል እስከመጣን ድረስ በመጨረሻ በፍፁሙ ድነት ወደ ዘላለም መንግሥት እንገባለን፤ ይኸ የድነታችን መሠረት ነው።

ግን በዘመናችን በመስቀል ላይ ክርስቶስ ኢየሱስ የከፈለው ዋጋ የፈሰሰው ደም በዚያ ላይ ሥጋው መስቃየቱ መቈረሱ ለነጢአታችን ሥርየት አስተዋጽዖ አያደርግም የሚል ትምህርት እየተረፈ ነው፤ ከዚህም የባለ የሚዘገንን ትምህርት እየሰማን ነው፤ ይህም «ክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሰይጣናዊ ባሕርይ ወሰደ» የሚለው ትምህርት ነው። «ጌታ በጥላቻና በርኩስ ተሞላ፤ በሰይጣን እጅ ወደቀ። በሲኦል ውስጥ ገባ እኛን

ለማዳን፤ ይኸውም ከሰዋዊ ባሕርይ አውጥቶ ወደ መለኮት ባሕርይ ሊያሻግረን» በማለት የማይሆን ጥቅስ ከዐውደ ምንባቡ ዘንጥለው ወስደው ያጣምማሉ። «እኛ የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ እርሱን ስለኛ ንጢአት አደረገው» የሚለው ጥቅስ ተወስዶ ነው፤ ነገር ግን መሥዋዕት ሆኖ የሚቀርብ ነገር አይረክስም፤ በብሉይም ስንመለከት ንጹሕ የሆነ ነገር ነው የሚቀርበው። ለንጢአት ዋጋ ሆኖ ይቀርባል እንጂ ያ ነገር አይረክስም።

በእንደዚህ ዐይነት የምትቸገሩ ካላችሁ ምናልባት ይደግፋችሁ ይችላል ብዬ የማስበው አንድ ክፍል አለ። (ዘሌ6፥25-27) «አሮንና ልጆቹን እንዲህ ብለህ ተናገራቸው የንጢአት መሥዋዕት ሕግ እንዲሁ ነው። እርሱም ቅድስተ ቅዱሳን ነው። ለንጢአት የሚሠዋው ካህን ይበላዋል፤ በመገናኛው ድንኳን ዙሪያ ባለው አደባባይ በተቀደሰ ስፍራ ይበላል፤ ሥጋውን የሚነካ ሁሉ ቅዱስ ይሆናል፤ ማናቸውም ልብስ ደም ቢረጭበት የተረጨበትን በተቀደሰ ስፍራ ታጥቦለህ።» በብሉይ እንኳ ለመሥዋዕት የሚቀርበው እንከን የሌለበት ነገር ለንጢአት መስዋዕት ሆኖ ቢቀርብም ራሱ መስዋዕቱ አይረክስም።

"በመስቀል ላይ ተሰየጠኝ" የሚለው የኢጋንንት ትምህርት ነው። በዚህ መንገድ የሄድን ካለን ማንም ምንም ይበል ንስሐ መግባት አለብን። «የክርስቶስ ኢየሱስን ደም ያከፋፋ ወዮለት» (ዕብ 10፥29) ይላል። «ይሄ ስለንጢአት ሥርዮት የሚፈሰው ደሜ ነው» ያንን ብንለውጠው ድነታችን የመጣው ከሲኦል ውስጥ ነው ብንል ማኅበራትንና ታችኛችን ከማን ጋር ነው? አስጊ ሁኔታ ላይ ነን።

"በክርስቶስ ላይ ሳይሆን፤ በሰዎች ልማድና በዚህ ዓለም መሠረታዊ ሕግጋት ላይ በተመሠረተ ፍልስፍናና ከንቱ መግባቢያ ማንም ማርኮ እንዳይወሰዳችሁ ተጠንቀቁ" (ቄላ 2፥8)።

"በልዩ ልዩ ዐይነት እንግዳ ትምህርቶች አትወሰዱ ..." (ዕብ 13፥9)።

የድነት መንገዱ የእምነት መንገድ ነው። እምነት ደግሞ ስንል ጳውሎስ በገላ 2፥20 ያለውን ብናስብ መልካም ነው። «እኔ አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም» እያለ ከተናገረ በኋላ «አሁን በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት ነው። ስለ እኔ እራሱን አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ነው። በእምነት የምኖረው ኑሮ ነው» ይላል (ገላ 2፥20)።

ፍቅራችን፤ ግንኙነታችን ሁሉ በእምነት ነው፤ ማመን ይኖርጠብናል። ሚስታችን የእኛ መሆኗን ለእኛ እንደምትጠበቅልን ማመን ከሌለ በጣም ችግር ነው። በፍቅርና በወዳጅነት መካከል እምነት ያስፈልጋል፤ ያለ አባትና ያለ እናት የመጣ ሰው የለም። እናቴ እናቴ ለመሆኗ ምንም ማስረጃ የለኝም። ስጽነስ ማስረጃ ይገዢ አልመጣሁም፤ የተፈጥሮ እናቴንና የተፈጥሮ አባቴን የምቀበለው በእምነት ነው።

የሔዋን ችግር የእምነት ችግር አልነበረም። የእምነት ችግር ማንን ነው የምናምነው? የሚለው ነው። የእምነታችን ማረፊያ ማን ነው? ሔዋን እግዚአብሔርን ከማመን ይልቅ ሰይጣንን አመነች እንጂ ያለ እምነት አልነበረችም፤ ማንን ነው የምናምነው? እምነታችን ማረፍ ያለበት ማን ላይ ነው? ነው ጥያቄው።

እምነታችን ክርስቶስ ተገልጧል ይላል። ዳግም ልደት የምናገኘው ከሥላሴ አንዱ በሆነው በመንፈስ ቅዱስ ነው። ይህ ወንጌል ለጢሞቴዎስ ብቻ አይደለም ለእኛም ነው የተጻፈው፤ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና ይለዋል። ይህንን የእውነት ትምህርት የማይታገሱበት ዘመን ይመጣል። ይሄ የመስቀሉ ቃል እንደ ሞኝነት ይቈጠራል።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንኳ እየገፉት ነው። የሚመቸው ወንጌል የማኅበራዊው ወንጌል (Social gospel) እየሆነ ነው። ወንጌል ምድራዊ ተድላ የሚሰጥ እንዲሆን ይጠበቃል። አንተ ኅጢአተኛ ነህ ተብሎ ወደ ንስሐ የሚጣራ ወንጌል አይወደድም፤ በብዙ ቦታ ስለ ፍቅር እንጂ ስለ በደል /ኅጢአት አትስበክ፤ አትናገር ይባላል። በዚያ መንገድ ደግሞ የሄዱ ብዙ አገልጋዮች አሉ። «ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሱበት ዘመን ይመጣል።» ይመጣል ከተባለ ይመጣል፤ ከመጣም መገረም የለብንም።

አንዳንዴ የተጻፈውን ትንቢት እንደሌለ ለመቀጠር እንፈልጋለን፤ «ብዙ ሐሰተኞች ክርስቶስን ይመጣሉ» ይህን የተናገረው የነቢያት ሁሉ ነቢይ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ይሆናል «እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ» ተብሏል፤ «ስለዚህ ስለ ትምህርትህ ተጠንቀቅ። በጊዜውም ያለጊዜው ዕና፤ ቢመችህም ባይመችህም፤ ደጋፊ ቢኖርም ባይኖርም፤ የአዳማጩ ፊት ፈገግ ቢልም ቢኮሳተርም አንተ ግን ጽና፤ በዚያ ውስጥ የምታተርፈው ሰማያዊ ትርፍ አለ» ነው የሚለን።

«እንደ ገዛ ምኞታቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ» የምኞት ጣዖትን ያቆማሉ፤ ስለዚያ ለዚያ የሚያጥኑላቸውን አስተማሪዎች ይፈልጋሉ፤ ጣዖት ማቆም ማለት ምድራዊ ፍላጌታችን የሚያረኩልን ስለ ጽድቅና ስለ ቅድስና የማይሟገቱትን አማልክት ማቆም ማለት ነው። እንደ በዓል ዝናብ የሚያዘንቡልን ነገር ግን ስለ ጽድቅ ስለ ቅድስና ጥያቄ የማያነሱብን፤ የማያስቸግሩንን የምኞታችንን ጣዖቶች ማቆም ማለት ነው።

እውነትንም ከመስማት ፈቀቅ ይላሉ ጆሮአቸውን ይመልሳሉ ወደ ተረት ፈቀቅ ይላሉ።። ዘመነኛ ሰብክት ምናልባት ከመጽሐፍ ቅዱስ አንድ ነገር እንደ መነሻ ይጠቅሳል፤ የሚበዛው ግን ሰው ሠራሽ የፈጠራ ታሪክ ነው፤ መንፈሳዊ ይዘቱ ገለባ፤

ለጊዜው ስሜትን የሚያረክ ነው። የሚያሞቅ ነው፤ ዛሬ 'አዎንታዊ' ነገር ተናገር 'አሉታዊ' (ኔጋቲቭ) ነገር አትናገር የሰብክት መመሪያ እየሆነ ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስንመለከት አሉታዊ ነገርን ይናገራል። አሉታዊውን ተናግሮ ግን አይቆምም ወደ አዎንታዊ ይሄዳል። «አንተ ኅጢአተኛ ነህ የእግዚአብሔር ፍርድ አለብህ» ብሎ ከተናገረ በኋላ ይሁንና ድነት በክርስቶስ ታውጆልሃል፤ የዘላለም ሕይወት ተዘጋጅቶልሃል» ይላል። የዘላለም ክብር ተዘጋጅቶልሃል። ነገር ግን አሉታዊውን አትናገር ማለት ለንስሐ ጠላት፤ ለሰይጣን መመቸት ነው። ዛሬ የሚሰማቸውን የሐሰት አስተማሪዎች የሚያከማቹ ብዙ ቤተ እምነቶች ቢበዙ አይደንቅም።

5. የጳውሎስ ምሳሌነትና ለጢሞቴዎስ የሚሰጠው አደራ

"አንተ ግን ትምህርቴን፤ አካሄዴን፤ ዐላማዎን፤ እምነቴን፤ ትዕግሥቴን፤ ፍቅሬንና ጽናቴን ሁሉ ታውቃለህ" (2ጢሞ 3:10)።

ጳውሎስ ሕይወቱን ለጢሞቴዎስ አሳይቶታል። ምክራችን የቃል ብቻ እንዳይሆን እግዚአብሔር ያድለንና ለሚያዩን ሰዎች የሚቀርላቸው የጽድቅ ትሩፋት በውስጣችን ያሳልፍ። ጳውሎስ ያንን አሳይቶአል። «አይተሃል» ይለዋል። በነዚህ ስፍራዎች በልስጥራ በአንዶኪያና በኢኮንዮን የሆነብኝን የታገስኩትን ትምህርቴን አካሄዴን ታውቃለህ። ከአንተ የተሰወረ አይደለም። ትምህርቴን ፍቅሬን በመከራ ውስጥ መጽናቴን ታውቃለህ። ለማስረጃ ያህል በአንዶኪያ በኢኮንዮን በልስጥራ የሆነብኝን የታገስኩትን ስደት ታውቀዋለህ። አንተ ራስህ ምስክር ነህ ይህን ካለው በኋላ ነው አደራ የሚለው፤ 'አንተ ግን' የሚለው፤ ይቻላል ለማለት ነው። አንተ ግን ብሎ የሰጠው መመሪያ የሚቻል ነው። በእኔ ሕይወት ውስጥ ተችሎ አይተኸዋልና ትችላለህ።

ቀደም ሲል ያነሳውን ዐሳብ ደግመን እንየው፤ ጳውሎስ ጥሩ

ምሳሌ ነው። በአገልግሎት የእግዚአብሔር ጸጋ በተለየ ሁኔታ ሲገለጥ የእግዚአብሔርን ክብር የሚሻማ አልነበረም። በክርስቶስ ላይ የሚያጠጋ ነገር የለውም። ክርስቶስን እንጂ ራሱን የሚያገኝ አካሄድ ፈፅሞ የለውም። ለቆሮንቶስ አማኞችም «እናንተን ለአንድ ወንድ አጭቻችኋለሁ» ይላቸዋል። በዚያ ያሉ በጳውሎስ ዙሪያ ሊሰባሰቡ ሲፈልጉ አንዳንዶቹ እኔ የኬፋ ነኝ፤ የአጵሎስ ነኝ የሚሉትን አላስጠጋቸውም። እናንተ ብርሃኑ በርቶላችኋል። ወደ ፊት ተተኪ አገልጋይ እናንተ ናችሁ አላላቸውም። ዘር በሉ ነው ያላቸው «ጳውሎስ ምንድን ነው? አጵሎስ ምንድን ነው? እኔ ተከልሁ፤ አጵሎስ አጠጣ። በዚህ ውስጥ የተከለም ያጠጣም ምንም አይደለም የሚያሳድግ እግዚአብሔር እንጂ። እኔ ብተክል ብዘራም ዘሩ የእግዚአብሔር ነው። እርሱ ቢያጠጣ ውገው የእግዚአብሔር ነው። ስለዚህ አጵሎስ ምንም አይደለም፤ እኔም ምንም አይደለሁም። እግዚአብሔርን ጸጋ እንደበዛልን የሚመስለን ወይም በእኛ ውስጥ የተለየ ጸጋ የሚያልፍብንን እግዚአብሔር ይጠብቀን።

ብዙ ጊዜ የራሳችን ደቀ መዛሙርት በዙሪያችን እንዲሰባሰቡ እናደርጋለን። በያለንበት ደረጃ በቤተ ክርስቲያኖቻችን በራሳችን ዙሪያ ሰዎች እንዲሰባሰቡ እናደርጋለን። እኔ የእርሱ ነው የሚሰማማኝ ሲሉ ደስ ይለናል። እነርሱን ነው እዚህ ቦታ እንዲመረጡ የምናደርገው። ጳውሎስ ሁሉን «ለአንድ ወንድ አጭቻችኋለሁ።» ለጌታ ኢየሱስ እውነተኛ ደቀ መዛሙርት አፍሪኞች እንጂ ለራሳችን ደቀ መዛሙርት ሰብሳቢዎች አይደለንም። ደቀ መዛሙርት ክርስቶስን ሲተውት እናያለን። በአንድ ወቅት ክደውታል፤ ተበትነዋል። ክርስቶስ ቢተውት እንኳን ልቡ ሰፊ ነው። ማቀፍ ይችላል። የእኛ ደቀ መዛሙርት ይተወናል። ስለዚህ በእኛ ዙሪያ ከምንሰበስብ ወደ እርሱ ብንገፈትር ይበጀናል።

በልስጥራ፤ ጳውሎስ ሲያልፍ አንድ ከማኅፀን ጀምሮ እግሩ

የሰለለ ሰው ያይኖ ያ ሰው እምነት እንዳለው ተመልክቶ በእግዚአብሔር ጸጋ በክርስቶስ ኢየሱስ ፈውስን እንዲያገኝ ምክንያት ይሆናል። የልስጥራ ሰዎችን አማልክት ሰዎችን መስለው ወደኛ ወርደዋል አሉ። በርናባስን ድያ ጳውሎስ ደግሞ በመናገር ዋና ስለነበር ሄርሜን አሉት። ሄርሜን ከግሪክ አማልክት መካከል የአማልክቶችን ዐሳብ እያመጣ ለሕዝቡ የሚተረጉም አምላክ ነው። አማልክት ወርደዋልና ስለዚህ እንሰዋላቸው አሉ። በከተማውም ፊት ቤተ መቅደስ ያለው የድያ ካህን ኮርማን እምጥቶ ሊሰዋላቸው ወደደ።

«ሐዋርያት በርናባስና ጳውሎስ ግን ይህን በሰሙ ጊዜ ልብላቸውን ቀደው በሕዝቡ መካከል እየጮኹ ሮጡ።» ብዙ ሊያጥኑልን የሚፈልጉ ታቦት ሊቀርጹልን የሚነሱ አሉ። እንዴት ነው የምንቀበላቸው? በፈገግታ ነው? እነ ጳውሎስ ግን ልብላቸውን ቀደዱ ስለዚህ የወንጌልን እውነት አፅንተው ያዙ።

የእርሱ ማንነት በክርስቶስ ኢየሱስ በአምላካችን ላይ አላጠላም። «ወደ ሕዝቡ መካከል እየጮኹ ሮጡ። እንዲሁም አሉ። እናንተ ሰዎች ይህን ስለምን ታደርጋላችሁ? እኛ ደግሞ እንደ እናንተ የምንሰማ ሰዎች ነን ከዚህ ከንቁ ነገር ሰማይናን ምድርን ባሕርንም ወደ ፈጠረ ወደ ሕያው እግዚአብሔር ዘወርትሉ ዘንድ ወንጌልን እንሰብካለን» ትንንሽ አማልክቶች ነን አሉ እንዴ? አላሉም።

«ይህንንም ብለው እንዳይሠውላቸው ሕዝቡን በጭንቅ አስተዋቸው» እንደዚህ ዐይነት ልቡና እግዚአብሔር በየቤተ ክርስቲያኑ ላሉት አገልጋዮች ይሰጥ።

የሚሸኩ፤ የእነርሱ ነገር በክርስቶስ ላይ ጥላ የሚያጠጋ መስሎ ከታየ የሚደበቁ፤ ልብላቸውን የሚቀዱ፤ እኛ ምንም አይደለንም የሚሉ፤ የዚህ ዐይነት ሰዎች ቢበዙልን መንፈሳዊ እንቅስቃሴው እየበራ ይሄዳል። አለበለዚያ ሽንጋይ ገብቶ ሰፍራውን

ይወስደዋል።

የሚገርመው ነገር ግን አይሁድ ከአንድ ወይም ከሌላ አገር መጥተው ሕዝቡንም አባብለው ጳውሎስን ሲወግሩትና የሞተ መስሏቸው ከከተማው ውጪ ሲጉትቱት፤ «እንሰዋላችሁ» ያሉት ሰዎች ምንም አልሆኑላቸውም፤ አልተከላከሉላቸውም። ተመልካቾች ሆኑ። በሰዎች አንታመን፤ ከሰዎች ከብር ባንጓጓ መልካም ነው። ዛሬ ሰዎች ያጀቡን የሚመስለን አገልጋዮች ካለን በዚያ ላይ አንደገፍ። ጌታ ኢየሱስ ይህ ደርሶበታል፤ ሆኖና ብለውለት ሳምንት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ስቀለው ብለውታል።

በእውነት መንገድ ስንሄድ የእውነት ሰዎች አብረውን ከተጓዙ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን። ግን እነርሱ ድጋፋችን አይሁኑ። ምንጊዜም የሚደግፈን ታማኝ እግዚአብሔር ነው። በዚህ መንገድም የምንዘውን አይተሃል ይለዋል። «በእውነት በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ።» 6፡11 «አንተ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከዚህ ሽሽ፤ እምነትንም ፍቅርንም መጽናትንም የዋህነትንም ተከታተል» ይለዋል። ምንድን ነው? «አእምሮአቸውም በጠፋባቸው እውነትንም በተቀሙ እግዚአብሔርን መምሰል ማትረፊያ የሚሆን በመሰላቸው ሰዎች ይገኛሉ። እንደዚህ ካሉት ራቅ፤ ኑሮዬ ይበቃኛል ለሚለው ግን እግዚአብሔርን መምሰል እጅግ ማትረፊያ ነው» የሚል ነው።

ይህን ሲለው እርሱ በተግባር አሳይቶ ነው። «በእውነት በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ። ነገር ግን ክፉዎች ሰዎችና አታላቶች እየሳቱና እያሳቱ በክፉት እየባሉ ይሄዳሉ። አንተ ግን በተማርህበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ኑር» ይለዋል።

“ከማን እንደተማርኸው ታውቃለህና፤ ከሀፃንነትህም ጀምረህ

ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን መጻን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳት መጻሕፍትን ዐውቀሃል። የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣጽ ልብ ንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል”።

“በእግዚአብሔር ፊት በሕያዋንና በሙታንም ሊፈርድ ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት በመገለጡና በመንግሥቱም እመክርሃለሁ። ቃሉን ስበክ፤ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፤ ፈጽመህ እየታሰህና እያስተማርህ ዝለፍና ገሥጽ ምክርም። ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሡበት ዘመን ይመጣልና፤ ነገር ግን ጆሮቻቸውን የሚያሳክስ ስለሆነ እንደ ገዛ ምኞታቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ። እውነትንም ከመስማት ጀሮቻቸውን መልሳሉ፤ ወደ ተረትም ፈቀቅ ይላሉ። አንተ ግን ነገርን ታሉ በልክ አድርግ፤ መከራን ተቀበል፤ የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ አድርግ አገልግሎትህን ፈጽም”።

“በመሥዋዕት እንደሚደረግ የእኔ ሕይወት ይሠዋልና የምሄድ በትም ጊዜ ደርሶአል። መልካሙን ገድላ ተጋድያለሁ ሩጫውን ጨርሻለሁ፤ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል፤ ይህንም ጽድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክ ባል፤ ደግሞም መገለጡን ለሚወዱት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም።» (2ጢሞ 3፡12-4፡8)

ለጢሞቴዎስ አካሄዱ ከሌሎች የተለየ እንዲሆን እንደ ተነገረው አይተናል። በአንድ በኩል በሕይወቱ አኳያ በሕይወቱ የተለየ እንዲሆን ከጌልማሳነት ምኞት እንዲሸሽ በጽድቅ መንገድ በትህትና መንገድ፤ በእምነት መንገድ እንዲሄድ ለዚህም ደግሞ ጳውሎስ ራሱ የሕይወት ምስክር እንደ ሆነ እየገለጸለት መክሮታል።

ከላይ በተጠቀሰው ክፍል ደግሞ በሁለት አቅጣጫ ይነግረዋል። ትምህርቱና አገልግሎቱን በተመለከተ መንገድ እነተ ግን በተማርህበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ኑር። የምትሰማው፣ የሚነገረው፣ አንተ እንደ ተማርኸው በልብህም እንደተቀበልኸው አሜን ብለህ ከሕይወትህ ጋር እንዳዋሃድኸው ዐይነት ሳይሆን ሌላ ከሆነ፣ የተሳሳተ ከሆነ፣ ብዙም ቢባል፣ ብዙም ቢነገር ብዙ ድጋፍና ሆሆታም ቢያገኝ፣ አንተ ግን በተማርህበትና በተረዳህበት ጸንተህ ቁም።

ምነው ቢባል ብዙ ክፉዎች አሉ፤ አታላቶች አሉ። እያሳቱ የሚስቱ፣ እየሳቱ የሚያስቱ በዚያም ላይ እየጨመሩ የሚሄዱ፤ ክፉዎች ሰዎች አሉ፤ በክፋት እየባሉ የሚሄዱ አሉ። አንተ ግን በተማርህበትና በተረዳህበት ጸንተህ ኑር። አንተ የተማርከው ከቅዱሳን መጻሕፍት ነው። የቤተ ክርስቲያን እንቅስቃሴና አገልግሎት ሁሉ የሕይወታችንን መመሪያ ማዕከል ሊሆን የሚገባው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። እንትና እንደዚህ ብሏል የሚለው አነጋገር መመሪያችን ሊሆን አይችልም። እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል በሰጠን በዚህ መጽሐፍ ምን ይላል? መለኪያችን የእግዚአብሔር ቃል መሆን አለበት። ያንን ቸል ባልን ጊዜ በሕይወትም በትምህርታችንና በአገልግሎታችንም እንስታለን። ሰዎች ይስታሉ። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን አንተ ግን በተማርህበት በተረዳኸው ነገር ጸንተህ ኑር፤ የተረዳኸውን ወንጌል አጥብቀህ ያዝ ይለዋል።

6. በሚገጥምህ ውጊያ ጽና

«እንደገዛ ምኞታቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ ጆሮአቸውን የሚያሳክክ ነገር ለጆሮአቸው የሚጣፍጠውን መስማት ይፈልጋሉ»። ጆሮአችንን ሲበላን ስናከው ጥሩ ስሜት ይሰማናል። በደረቅ ነገር ማከክ ጥሩ አይደለም። ፈረንጆች ጥሩ ጥሩ ማከኪያ አላቸው፤ እኛ ግን ቢያንስ ቢያንስ የዶሮ ላባ አለን፤ ያን

ጊዜ ጥሩ ስሜት ይሰማናል። «ሰዎች እንደዚህ ዐይነቱን ይፈልጋሉ» አንተ ግን በዚህ መንገድ ልትሄድ አትችልም። ስለዚህ በዚህ መንገድ ላለመሄድ ወስን ነው የሚለው።

አካሄድህ ከብዙዎቹ የተለየ ቢሆንም ደግሞ አትሸነፍም፤ የእግዚአብሔር ስም የተመሠገነ ይሁን፤ አትሸነፍም፤ ድል አለ ነው የሚለው፤ ኤርምያስን የጠራው አምላክ ተነስ ታጠቅም ያዘዝህ ሁህን ሁሉ ንገራቸው ሲለው "ይዋጉሃል" አለው። የሚዋጉህ አንድና ሁለት አይደሉም ብዙዎች ናቸው። ከኤርምያስ የሚወጣው ቃል አይመቻቸውም ነበር፤ ካህናቱ ይዋጉሃል የእግዚአብሔርን ቃል ጥለው ነበርና። ሕዝቡን መግዛታቸውን ነበር የሚያዩት። የሕዝብ አለቆችም አይወዱትም 'ጥቦ ንጥቂያ ይቅር' 'ፍትህ ይስፈን' ይል ነበር። 'ቤታችሁ በሽንገላ ተሞልታለች' ይል ነበር፤ ነውራቸውን ይገልጥ ነበር፤ ኑ ተመለሱ ይል ነበር። አይወዱትም፤ ማን ይወደዋል የዚህ ዐይነቱን ሰው? ነቢያቱም አይወዱትም ነበር ስንት የሰው/ የሐሰት ነቢያት ናቸው ኤርምያስን በመቃወም በኤርምያስ ሕይወት ዙሪያ የተንጋጋው?

እርሱ እግዚአብሔር የሰጠውን ሲናገር ረሀብ፣ ሰይፍ ቸነፈር እየመጣ ነው ወደ እግዚአብሔር ካልተመለሳችሁ ፍርድ አለ ሲል ሌሎች ነቢያት ይነሡና ሰላም ነው ምንም የለባችሁም እግዚአብሔር ሰላም እስጣችኋለሁ ይላል። ሰይፍም አታፍም ራብም አታዩም ይሏቸው ነበር።

ኤርምያስ በጣም ይጨነቃል «ጌታ ሆይ እንዲህ ትለኛለህ ነቢያት ግን እኮ ሰላም ነው ይሏቸዋል» እያለ አምላኩን ይጠይቅ ነበር። እርሱ "ሰባው ዓመት እስኪፈፀም ከባርነት አትመለሱም" ይላል፤ ንስሐ አልገቡምና። ሌላው ይመጣና "በሁለት ዓመት ውስጥ የምርኮ ቀንበር ይሰበራል" ይላል። «ይኸ እንዲያውም በጠላት የተገዛ ነው ተባለ፤ ይገደል ብለው ንጉሡን ጠየቁ።

ሴዴቅያስን ለመጥፋትና ጉድጓድ ውስጥ ተጣለ፤ እግዚአብሔር ግን ታደገው። ኢትዮጵያዊው አቤሜሌክን ልኮ «ይዋጉሃል እኔ ከአንተ ጋር ለማዳን እሆናለሁና ድል አይነሡህም» ብሎ አፅናናው።

ውጊያ አይቀሬ ነው ለምች ብናፈገፍግ አይበጀንም። የሚመቸው በእግዚአብሔር ዘንድ መሆን ነው።

7. እርሱን ተማምነህ ኑር

«በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል፤ እግዚአብሔርን አንተ መታመኛዬ ነህ እለዋለሁ፤ አምላኬና መሸሸጊያዬ ነው፤ በእርሱም እታመናለሁ ... በላባዎቹ ይጋርድሃል በክንፎቹ ቢታች ትተማመናለህ» (መዝ 91፡1-2)።

እርሱን ተማምኖ ማደር ትልቅ ነገር ነው፤ እንዲህ ተማምኖ አለማደር አስቸጋሪ እንደ ሆነ አስታውሳለሁ፤ በተለይ እኔና ባለቤቴ እንደተጋባን አንዳንድ ዕቃዎች ገዝተን ቤት መሥርተን እንዳሳመርነውና ጥቂት እንደቆየን ሌሊት ሌሊት ሌባ እየመጣ አስቸገረን፤ በየዕለቱ ሌባው አጥር ዘሎ ይገባል፤ ስለዚህ አለመተኛት ጀመርን በተለይም እኔ። (ለማንም አትናገሩ እንጂ እኔ አንዴ ከተኛሁ አልሰማም) ስለዚህ ያለኝ ምርጫ ፍጥጥ ብሎ ማደር ሆነ። ሲነጋ ሥራ እሄዳለሁ ችግር ነበር።

ርግጥ በዚያ ግቢ ውስጥ ደግሞ የአንድ ሌላ ሰው ቤት አለ፤ ባለቤቴም በጣም ንቁ ናት፤ ካ ሲል ትነቃለች። እና በሷም እንዳልታመን ደግሞ ድንገት ጅው አድርጎ እንቅልፍ ቢወስዳት ስለያልሁ ተቸገርሁ፤ ከዚያ በኋላ በጸሎት ነገሩን ለእግዚአብሔር መስጠት እንደሚሻል አመንሁ። ማታ ስንተኛ «አንተ ጠባቂዬ ነህ፤ አንተ ፈቅደህ ከሆነ ቢወስዱት ይወስዱት» ብዬ እየጸለይሁ ከዚያም ለጥ ብዬ መተኛት ጀመርሁ። ከዚያ በኋላ ምንም አልነበረም። የሚያስደነግጥ ነገር ድምፅም የለም፤ ኩቴም

የለም፤ «በላባዎቹ ይጋርድሃል በክንፎቹም ቢታች ትተማመናለህ እውነት እንደ ጋሻ ይከብሃል፤ ከሌሊት ግርማ፤ በቀን ከሚበርር ፍላጻ፤ በጨለማ ከሚሄድ ክፉ ነገር፤ ከአደጋና ከቀትር ጋኔን አትፈራም። በአጠገብህ ሺህ በቀኝህም ዐሥር ሺህ ይወድቃሉ፤ ወደ አንተ ግን አይቀርብም። በዐይኖችህ ብቻ ትመለከታለህ፤ የነጥአንንም ብድራት ታያለህ። አቤቴ አንተ ተስፋዬ ነህና ልዑልን መጠጊያህ አደረግህ። ክፉ ነገር ወደ አንተ አይቀርብም፤ መቅወፍትም ወደ ቤትህ አይገባም። በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝዛቸዋልና፤ እግርህም በድንጋይ እንዳትሰናከል በእጆቻቸው ያነሡሃል። በተኩላና በእባብ ላይ ትጫማለህ፤ አንበሳውንና ዘንዶውን ትረግጣለህ፤ በእኔ ተማምኖአልና አስጥለዋለሁ፤ ስሜንም አውቋልና እጋርደዋለሁ» (መዝ 91)።

8. የሕይወትን ዋና ነገር አጥብቀህ ያዝ

ስለዚህ አንተ ተመለስ በብዙሃኑ መንገድ አትሂድ በምች መንገድ አትሂድ የእውነተኛ ምችት ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ነው። ከብዙነኑ ጋር ለመስማማት አትውጣ። «ንኡምን በአሐዱ አምላክ» ብሎ በአንድ አምላክ ታምኖ መሄድ ነው የሚሻለው። በራሳችን አንሆንም፤ ኤርምያስ «ሰው ሕይወቱ በእጁ አይደለም፤ አካሄዱንም ማቅናት ከራሱ የሚመጣ አይደለም» ይላል፤ የእንግሊዘኛው የተሻለ ጉልህ ይመስለኛል፤ I know, O Lord that a man's life is not his own. It is not for man to direct his steps ይላል። መንገድን ማቅናት በራስ አይደለም። ስለዚህ በእግዚአብሔር ማረፍ ይሻላል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የዲያብሎስን ሥራ ሊያፈርስ ነው የተገለጠው። የሠራዊት አምላክ የእግዚአብሔር ሐብ ልጅ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእኛ ጋር ነው፤ ጌታ ኢየሱስን ቸል ብለን፤ ይህን ጠባቡ መንገድ ቸል ብለን፤ በሰፊው መንገድ ሄደን እናተርፋለን ብንል አይሆንም፤

ዳውሎስ «ነፍሴ በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እቆጥራታለሁ»
ይላል፤ ይሁንና በመጨረሻው «መልካሙን ገድሎ ተጋድያለሁ
ፋጫውን ጨርሻለሁ ሃይማኖቴን ጠብቄአለሁ ወደ ፊት የጽድቅ
አክሊል ተዘጋጅቶልኛል። ይህንንም ጽድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ
ያን ቀን ለእኔ ያበረክበኛል» ይላል። መቼ ነው ከጌታችን ጋር
የምንገናኘው? በአፀደ ሥጋ ሳይሆን ከዚህ የሥጋ አካል ወጥተን
ነው።

ሁላችንም እናልፋለን የዘላለም መንግሥት የክርስቶስ መንግ
ሥት ይገለጣል፤ ሁሉ ያልፋል ትካዜውም ያልፋል፤ ፍንደቃ
ውም ያልፋል፤ ችግሩም ያልፋል፤ ምቹቱም ያልፋል አጀቡም
ያልፋል፤ ብቸኝነቱም ያልፋል ማማቱም መታማቱም ያልፋል፤
ሁሉ ያልፋል፤ እኛም እናልፋለን። «ዓለሙም ምቹቱም ያል
ፋሉ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ እርሱ ለዘላለም
ይኖራል፤ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ የሚለኝ ወደ መንግሥተ ሰማ
ያት የሚገባ አይደለም። የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ»።

በነገሥታት መጽሐፍ እንትና እንትና ነገሠ ይህን አደረገ፤
ሞተ፤ ልጁ ደግሞ በምትኩ ነገሠ፤ ሞተ እያለ ሲያቀርብልን፤
በጥቂት ደቂቆች ውስጥ የሰንቶችን መወለድ፤ መንገሥና መሞት
እናያለን፤ አሁንም እንደዚሁ ነው። የዕድሜን ዳገት በተሰፋ
ይዘን የዕድሜን ቀላቀለት ግን በፀፀት እንዳንሄድ ከእግዚ
አብሔር ጋር ብንስማማ ይሻለናል።

ለመኖር በመዘጋጀት ዛሬ የሕይወታችንን ወቅት እንዳናሳል
ፈው እግዚአብሔር ይርዳን። አንድ ጊዜ አንድ ቡድን ከጠላት
ፊት ሸሽቶ ይሄድ ነበር። በሚሄድበት ጊዜ በዋሻ ውስጥ ማለፍ
ግድ ሆነበት፤ ዋሻው ረዥም ነው ደግሞም ጨለማ ነው፤ ግን
በዋሻ ውስጥ ሲሄዱ የሚረግጡት ለየት ያለ ጠጠር ዐይነት
ሰሜት ያለው ነገር ነበረ፤ የዚህን ጊዜ እንዳንዶቹ ዘገነት
ያዙት እንዳንዶቹ ደግሞ አይ ምንድን ነው? ብለው ተውት።

ከዘገነት መካከል እንዳንዶች ጥቂት ተጥዘው በተነት። እንዳ
ንዶቹ ግን ይዘው ወጡ፤ ወደ ብርሃን ከወጡ በኋላ ጠላት ግን
እየተከተላቸው ነው። ሲያዩ ዘግነው በኋላ የጣሉት ቁጫቸው፤
ዘግነው ይዘው የወጡትም ቁጫቸው፤ ያልዘገነትም ቁጫቸው።
ነገሩ ለካ ዋጋው ውድ የሆነ በአልማዝ ደረጃ የሚቈጠር የከበረ
ድንጋይ ኖሯል። ያልዘገነት እና ዘግነው የጣሉት «እንዴት
እንዴት ይህን ያህል ሽክም እኮ አልነበረም ብንዘግነው፤ ብንይ
ዘው ኖር» ብለው ሲቆጩ የዘገነትም ደግሞ «ለምን ይህቺን
ብቻ ዘገንን?» ብለው ተቁጩ። በሕይወት መንገድ እንድንሄድ
ተጋብዘናል፤ በሕይወት መንገድ ያልገቡም እንደሚቁጫቸው፤
የገባንም፤ የተሠማራንም በሙላት እንድንይዘው፤ ደግሞ የሚ
ቁጩን እንዳይሆን በተጠራንበት መጠራት መያዝ የሚገባንን
እንድንይዝ፤ እስከ ፍጻሜም እንድንጓዝ እግዚአብሔር ይርዳን።
ነገ ለመኖር በመዘጋጀት የሕይወታችንን ወቅት አናሳልፍ
በመክብብ መጽሐፍ መጨረሻ ላይ «የነገሩን ሁሉ ፍጻሜ እን
ሰማ፤ ይህ የሰው ሁለንተናው ነውና እግዚአብሔርንም ፍሪ
ትእዛዙንም ጠብቅ። እግዚአብሔር ሥራን ሁሉ የተሰወረውንም
ነገር ሁሉ መልካምም ቢሆን ክፉም ቢሆን ወደ ፍርድ ያመ
ጣዋልና» «በእግዚአብሔር ፊት በሕያዋን በሙታን ሊፈርድ
ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት በመገለጡና በመንግሥቱ
እንዳታፍር እነግርሃለሁ» (2ጢሞ 4)።

ጌታችን ይገለጣል የዚያን ጊዜ ሐሴት ይሆንልናል፤ አሁንም
ቢሆን የሚመቸው በአምላካችን ዘንድ ነው። እግዚአብሔር
ለመልካም ፍጻሜ ያብቃን።

"ወደ ሕይወት ዛፍ ለመድረስና በበሮቿም በኩል ወደ ከተማ
ደቱ ለመግባት መብት እንዲኖራቸው ልብሳቸውን የሚያጥር
ብፁዓን ናቸው" (ራእ 22+14)።

"መንፈስና ሙሽራዬቱ፤ "ና" ይላሉ፤ የሚሰማም፤ "ና" ይበል፤
የተጠማም ሁሉ ይምጣ፤ የሚፈልግም ሁሉ የሕይወትን ውሃ
በነጻ ይውሰድ" (ራእ 22:17)።

ልመና/ምልጃ

እንደሚታየው፡- ደክመናል፤

ለዛችን ተሟላል፤

የሕይወት ጎደል እርቆን ቀሰስተኛ ሆነናል።

አሻፈረኝ ለፍርስራሽ አሻፈረኝ ለሽንፈት፤

የሚል ወኔ ከእኛ ተወስዷል፤

ልበ ሙሉነታችን ግዞት ወርዷል፤

የዕለት ጉዳያችን፤ የሐሳባችንን አድማስ፤

ገድግዶ ይዞታል፤

ከግል ጉዳያችን ተሻግረን ማየት ተስኖናል።

በዕለት ነገራችን ተወጥረን እርስ በርስም ተፎካክረን፤

በመነቃቀፍ በመናናቅ መጠላለፍን፤

ሥራችን አድርገን ተያይዘነዋል፤

በዚህ ነፍሳችን ተይዞ ትንፋሿ የሲቃ ሆኖአል።

በዚህ ጥስቀልና፤ ቀኖች ለጥቅም ከመዋል አፈትልከው፤

እየነጉዱ የዕድሜም ድውር እየሞላብን ነው።

ምን ይባላል ተስፋው ምኞቱ ታላቅ ሥራ፤

አከናውኖ የማለፍ ጥጥ ናፍቆቱ ሟሾብናል፤

ተጠልፎ ተወስዶብናል።

እንግዲህ ሁሉም ከአንተ ነውና ማጻኑም፤

ጽድቁም ከአንተ ነውና፤

የበጎነት ምንጭ ምን ጊዜም አንተና አንተ ብቻ ነህና፤

በምሕረትህ ተነሥ፤ ታደገን ተሐድሶንም ስጠን፤

በመካከላችን በውስጣችንም ስምህን አክብረው፤

እኛም አይተን ተገንዝበን በሁለንተናችን እንገዛልህና፤

እርስታችን ሁነን ስምህም ትምክሕታችን ይሁን፤

በሕይወት ኑሩ ብለህ ብርሃንህ ጨለማችንን ያስወግድ፤

ዐይናችንም ተከፍቶ፤ የዐይን መስታወታችንም አጥርቶ ይይ፤

ይሁን በል፤ ከአንተ ዘንድ ድንጋጌ ይውጣ።

የሳቱና ገለባ የሆኑ ትንቢቶች፤ ሟርቶች፤ ከክብርህ መገ

ለጥ የተነሣ፤

ወድቀው ይንኩታኩቱ፤ ተቃጥለው ይብኑ፤

የተሸነገሉ የሕዝብ እስረኞችም ይፈቱ፤

ነጻ ወጥተው በእውነትህ ኪዳን ተሐድሶ እንደ ገና ይታነጹ፤

የከበረውን ከተዋረደው፤ ዘላለማዊውን ከጊዜያዊው፤

ከጎሳፊው፤ ከጠፊው ይለዩ፤

ክብር ለአንተ፤ ክብር ለአንተ ብለው ለሕያውነትህ

ለአምላክነትህ ይስጡ።

ሁላችንም ሐሰቱን እውነት ነው ብለን፤

ራሳችንን ካማተብንበት ከበባ ከፍ ከፍ ብለን ምንጥቅ

ብለን እንውጣ፤

የብርሃኑ ሙላትም ሁሉን ፍንትው አድርጎ ያሳየን፤

የሸነገልንበትና የተሸነገልንበት ትብታብ ትባንትብ ይበጣጠስ፤

ከእጅ ከእግራችን ላይ ይርገፍ።

እባክህ ጌታ ሆይ እባክህ፤

ዘመናችንን እንደ ቀድሞው ዐድስ፤

መልሰህ አንጸን፤

መልሰህ በአንተ መሥርተን፤

መቆሚያ ዐለት ሁነን፤

ከአሸዋ መሠረት ከእንሸርት አውጣን፤

በከፍታ ላይ አቁመን፤

ሞታችንን በትንሣኤ ሕይወት ተክተህ ሙላን።

አንዛል፤ ይልቁንም፡

አንላቅ፤ እንደርጅ፤ እንለምልም፤ እናብብ፤

ፍሬ እንያዝ፤ እንብዛ፤ እንትረፍረፍ፤

ሕይወት ይፍለቅ ይጥረፍም፤

የደረቁ ሀጥንቶች ይሰባሰቡ፤ በጅማት ይያያዙ፤

ሥጋም ይልበሱ በቈዳም ይሸፈኑ፤

በጎይለ ሕይወትም ይሞሉ፤ ይንቀሳቀሱ ይጉልብቱና፤

ታላቅ ሰራዊት ሆነው ይቁሙ።

ከዚያም፡

ለአንተ ይጉንበሱ፤ ጠላትን ግን ያስጉንብሱ፤

የጠላትን ሰፈር ሁሉ ይውረሱ።

እንግዲያስ፡

ሰማያትን የፈጠረ የዘረጋቸውም፤

ምድርንና በውስጧ ያሉትን ሁሉ ያበጀ፤

ለሕዝቧ እስትንፋሰን፤

ለሚኖሩባትም ሕይወትን የሚሰጥ እግዚአብሔር፤

እንደ ገና ያበጃጀን፤ ከእርሱ በሚመነጭ በእስትንፋሱ፤

ሕይወት ይሙላን፤ በድል ያመላልሰን።

ክብር ለእግዚአብሔር አብ

ክብር ለእግዚአብሔር ወልድ

ክብር ለእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ

አንድ አምላክ ይሁን አሜን!